

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองบรรณาธิการ. ทางเลือกของใบประกอบวิชาชีพครู. นิตยสารสถานปฏิบัติ. 51(มิถุนายน 2545): 34-35.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มืออบรมครูแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แนวทางการประเมินตามสภาพที่แท้จริง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2536.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์, 2539.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนหลักการปฏิรูปการฝึกหัดครู พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พันนี้พับบลิชซิ่ง, 2538.

คณาพร คมสัน. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

โครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครู, สำนักงาน. การปฏิรูปการฝึกหัดครู: ร่วมกันคิด แบ่งกันทำ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี, 2539.

จำเริญ การุญ. กระแสโลกาภิวัตน์กับการพัฒนาวิชาชีพครู. ใน เอกสารการประชุมทางวิชาการ "วิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู". หน้า 60-63. 20-21 กันยายน 2539
ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชลาลัย กันมินทร์. ผลของพฤติกรรมนำตนเองและการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มต่อการกระทำแบบฝึกหัดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ชัยวงศ์ พรหมวงศ์. การวางแผนการสอนและเขียนแผนการสอน. เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการ
การสอนหน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2532.

ชุมพล ศรีทองกุล. ควบคู่กับการจัดกระบวนการเรียนรู้. วารสารข้าราชการครู. 21(4) เมษายน-
พฤษภาคม 2544: 31-34.

ดิเรก พรสีมา. การพัฒนาวิชาชีพครู: สภาพปัจจุบันและปัญหาวิชาชีพครูในประเทศไทย. วารสาร
วิชาการ (2542): 9-14.

ทองพูล บุญอึ้ง. "ผลงานทางวิชาการประเภทแผนการสอน" ข้าราชการครู. 3(กุมภาพันธ์ - มีนาคม
2535): 6.

พิศนา แชมมณี. การออกแบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
(อัดสำเนา)

นรินทร์ บุญชู. ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2532.

บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พี. เอ็น. การพิมพ์, 2539.

บุหงา วัฒนนะ. เอกสารคำสอนวิชาหลักการสอน. อุดรฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชา
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, 2534.

บุรชัย ศิริมหาสาร. การสร้างและการใช้แฟ้มสะสมผลงาน : Portfolio Plus in Action. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2541.

พนม พงษ์ไพบูลย์. แนวคิดการปฏิรูปการฝึกหัดครูและพัฒนาครูประจำการ. วารสารการศึกษา
แห่งชาติ 4 (เมษายน - พฤษภาคม 2535): 3 - 6.

พรรณี ชูชัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, 2528.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
ฟิงเกอร์ปรีนแอนด์ มีเดีย, 2536.

พัฒนาคุณภาพวิชาการ, สถาบัน. คู่มือการประเมินผลโดยใช้แฟ้มผลงานดีเด่น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด, 2541.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. พัฒนาการทางพุทธิปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

รายงานปฏิรูปการศึกษา. เปิดเวทีฟังเสียงสะท้อนผู้แทนครู หลากหลายความคิด เพื่อความสำเร็จของงานปฏิรูป. วารสารข้าราชการครู. (พฤษภาคม 2546): 10-11.

รุ่ง แก้วแดง. สกศ.ชี้ความสำเร็จแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัจจัยสำคัญ...อยู่ที่ครู. รายงานปฏิรูปการศึกษาไทย. (กุมภาพันธ์ 2545): 15.

เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

วรรณทิพา รอดแรงคำ. Constructivism. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: 2540.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส จำกัด, 2542.

ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. การวัดผลจากการปฏิบัติจริง. วารสารการวัดผลทางการศึกษา. 16(47) (กันยายน – ธันวาคม 2537): 36 - 43.

สงบ ลักษณะ. จากหลักสูตรสู่แผนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

สงบ ลักษณะ. แนวทางการทำแผนการสอน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

สุนันทา สุวรรณศิลป์. การพัฒนาโมดูลวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบการนำตนเอง หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

สุพิน บุญชูวงศ์. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต : 2538.

สุภมาส ทองใส. การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สุวิทย์ มูลคำ. แฟ้มสะสมงาน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์, 2541.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2537.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. การตีค่าความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ฟีนนี่พับบลิชซิง, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Anselmo, C. Experiences students encounter with portfolio assessment: A qualitative Inquiry [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1998): 59-06A.
- Archibald and Newmann. The mindful school-how to assess authentic learning [Online] Available from: http://www.business1.com/IRI_Assess/htaali.htm [2000, February 10]
- Arends, I. Classroom instruction and management. United State of America: McGraw-Hill, 1997.
- Authentic tasks [Online] Available from: <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/issues/students/atrisk/at4lk3.htm> [2001, February 8]
- Avery, G. A guide to authentic instruction and assessment: Vision, standards and scoring [Online] Available from: <http://carei.coled.umn.edu/Rpractice/Fall2000/arery.htm> [2000, March 21]
- Bell, B.F. & Pearson, J. Better learning. International Journal of Science Education. 3 (1992): 349-361.
- Bengier, A. How one middle school began to plan for instruction: An action research journey [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (2000): 61-06A.
- Blackburn, J. Authentic learning and teacher evaluation [Online] Available from: <http://www.JUEDNE/!!J.htm> [2001, January 29]
- Boud, D. Developing student autonomy in learning. New York: Nichols Publishing, 1982.
- Box, B. J. Self-directed learning readiness of students and graduates of an associate degree nursing program [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1983): 679-A.
- Buchek, P. Teachers in transition: The effects of portfolio assessment on teachers' focus and control of instruction [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1993): 54-08A.

- Burden, R. Methods for effective teaching. 2nd Needham Heights : Allyn&Bacon, 1999.
- Cloud, L. Association of parent-child self-directed learning readiness : An exploratory study. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1993): 4170.
- Cobb, P., Wood, T., and Yackel, E. A constructivist approach to second grade mathematics. In E. von Glasersfeld (ed.), Radical Constructivism in Mathematics Education(1991):157-176.
- Confrey, J. Learning to listen: A student's understanding of powers of ten. In E. von Glasersfeld (ed.), Radical Constructivism in Mathematics Education (1991): 111-138.
- Cronin, F. Four misconceptions about authentic learning. Education Leadership 7(1993): 78-80.
- Cruickshank, D., Bainer, D. and Metcalf, K. The act of teaching. NewYork: McGraw-Hill, 1995.
- Donovan, M. , Bransford , D. How people learn: Bridging res practice [Online] Available from: <http://crossroad.georgetown.edu/vk/resources/glossary/authenticlearning.htm> [2001, January 13]
- Drugo, J. Authentic assessment implementation and practice [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1998): 58-10A.
- English, K. Authentic instruction: Implementation and practice [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1998): 59-09A.
- Fosnot, C.T. (Ed.). Constructivism: Theory, perspective, and practice. New York: Teachers Clooege Press, 1996.
- Freiberg and Driscoll. Universal teaching strategies. Needham: Allyn and Bacon, 1992.
- Fuller, M. A sound study of conceptual understanding during constructivist teaching [CD-ROM]._ Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1998): 60-02A.

- Garrison, D. R. An analysis of the control construct in self-directed learning. In Long Huey B. and Associates. Emerging Perspectives of Self-Directed learning. Oklahoma : Oklahoma Research Center for Continuing Professional and Higher Education of the University of Oklahoma, 1993.
- George M. Authentic learning [Online] Available from:
<http://apex.gmu.edu/immersion/knowledgebase/strategies/constructivesm/authentic.htm> [2001, August 29]
- Glaserfeld, E. Introduction. In E. Von Glasersfeld (ed.), Radical Constructivism in Mathematics Education. (1991): Xiii-xx.
- Ginsburg, H. & Opper, S. Piaget'theory of intellectual development. Englewood Cliffs: Prentice- Hall, 1969.
- Gordon, R. Balancing real-world problems with real-world results [Online] Available from:
<http://www.car.chula.ac.th> [2001, March 21]
- Hamilton, R. and Ghatala, E. Learning and instruction. New York : Mc Graw - Hill, 1994.
- Harriman, J. The relationship between self-directed learning readiness, completion and achievement in a community college telecourse program [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International, (1991): 58-10A.
- Hart, D. Authentic assessment: A handbook for educators. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing, 1994.
- Hassan, A. M. An investigation of the learning projects among adults of high and low readiness for self-directed on learning [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1981): 3836A.
- Hiemstra, R. Self-directed learning. The International Encyclopedia of Education. (2nd ed.) Grate Britain : BPC Wheatons Eweter, 1994.
- Kauchak, P. and Eggen, D. Learning and teaching: Research – based methods. Allyn and Bacon, 1998.
- Kerka, S. Techniques for authentic assessment [Online] Available from:
<http://ericacre.org.docs/auth-pab.htm> [2001, March 12]

- Leeb, J. G. Self-directed learning and growth toward person's responsibility : Implications for a framework for health promotion [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1983): 724A.
- Marra, T. Authentic learning environments [Online] Available from: <http://www-personal.umich.edu/~tmarra/authenticity/page3.html> [2001, May 15]
- Morse, J. The Assessment of authentic performances and products in a middle school classroom [CD-ROM]. Abstract from: Masters Abstracts International. (1997): 36-01.
- Mourad, S. and Torrance, E. Construct validity of the self-directed learning readiness scale. Journal for the Education of the Gifted. 3, 2, (1979).
- Newman, F., & Wehlage, G. Five standards of authentic instruction. Education Leadership 7 (1993): 8-12.
- Newmann, F. Center on organization and restructuring of schools [Online] Available from: <http://www.wcer.wisc.edu/archives/completed/cors/summary.html> [2001a, March 22]
- Newmann, F. Successful school restructuring [Online] Available from: <http://lanes.panam.edu/journal/library/vol1no1/success.html> [2001b, March 21]
- Newmann, F. and Wehlage, G. Successful school restructuring [Online] Available from: <http://lanes.panam.edu/journal/library/vol1no1/success.html> [2001, January 25]
- Newmann, F.; Marks, M. and Gamoran, A. Authentic pedagogy and student performance. American Journal of Education 104 (August 1996): 284-285.
- Newmann, F. Authentic pedagogy boosts student achievement [Online] Available from: http://www.wcer.wisc.edu/Publication/wcer_Highlights [2000, August 28]
- Nitko, J. Educational assessment of students. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall, 1996.
- Noddings (ed.), Constructivist views on the teaching and learning of mathematics. Journal for Research in Mathematics Education. Monograph 4 (1990): 7-18.
- Oddi, L. F. Perspectives on self-directed learning. Adult Education Quarterly. 38 (1987): 21-31.

Patton, M. Authentic instruction [Online] Available from:

<http://www.net&c501208@showme.missouri.edu.htm> [2001, July 11]

Renquilli, S. How to develop an authentic enrichment cluster [Online] Available from:

<http://www.qiited.uconn.edu/semart01.html> [2001, January 20]

Ricchev, W. Planning for teaching : An introduction to education. New York :

Mc – Graw Hill Book, 1979

Roelofs, E. & terwel, J . Constructivism and authentic pedagogy: state of the art and recent developments in the Dutch national curriculum in secondary education.

J. Curriculum Studies 2 (1999): 201-227.

Royer, J. M. Theories of the transfer of learning. Educational Psychologist 14 (1979):

53-69.

Savery, J. R. & Duffy, T. M. Problem based learning: An instructional model and its

constructivist framework. Educational Technology 35 (September-October 1995):

1-38.

Seaton, A. Horses for courses: A model to determine appropriate pedagogy [Online]

Available from: <http://www.1tpgi.com.au/users/aseaton/philosophy/model.htm> [2001, February 22]

Slater, T. The effectiveness of a constructivist epistemological approach to the astronomy education of elementary and middle level in-service teachers [CD-ROM]. Abstract

from: Dissertation Abstracts International. (1993): 54-07A.

Slavin, E. . Educational psychology. 4th ed. Massachusetts : Allyn & Bacon, 1994.

Straka, A. and Will, J. Self-directed learning in the federal republic of Germany.

In Long, Huey B. and Associates. Self-directed Learning : Application and

Research. Oklahoma : Oklahoma Research Center for Continuing Professional and Higher Education of the University of Oklahoma, 1992.

Sutherland, P. Cognitive development today: Piaget and his critics. London: Paul Chapman, 1992.

Teaching for understanding and learning as understanding [Online] Available from:

<http://www.nwrel.org/cfc/frc/beyus9.html> [2001, January 23]

- Underhill, R. G. Two layers of constructivist curricular interaction. In E. von Glasersfeld (ed.), Radical constructivism in mathematics education. (1991): 229-248.
- Walsh, F. Planning behaviors of distinguished and award-winning high school teachers [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1992): 53-11A.
- Weil, M., & Joyce, B. Information processing models of teaching: Expanding your teaching repertoire. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 1987.
- Wiggins, G. The case for authentic assessment [Online] Available from:
gopher://vmsgopher.cua.edu.:70/00gopher_root_eric_ae%3a%5d_case1.txt [2000, September 25]
- Wilson, B. What is a constructivist learning environment?. In B. Wilson, (ed.), constructivist Learning Environments Englewood Cliffs: Educational Technology Publications, 1996.
- Wood, M. An exploration of adult perception of deterrents to participation and self-directed learning readiness [CD-ROM]. Abstract from: Dissertation Abstracts International. (1995) : 1800.
- Woolfolk, E. . Educational psychology. 7th ed. Massachusetts: Allyn & Bacon , 1998.
- Zimmerman, J. A social cognitive view of self-regulated academic learning. Journal of Educational Psychology. 3(1989): 329-339.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ และผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. รายชื่ออาจารย์ในภาควิชาหลักสูตรและการสอนที่ทำหน้าที่ในการสอน สังเกตบรรยายภาคการเรียนการสอนตามสภาพจริง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. บุษงา วัฒนนะ	อาจารย์คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงมล ไตรวิจิตรคุณ	อาจารย์คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร. จิรา จันทร์กระจ่าง	อาจารย์พิเศษคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ดร. สุมาลี กาญจนชาติรี	อาจารย์โรงเรียนสาธิตแห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายนามอาจารย์ในภาควิชาหลักสูตรและการสอน

1. อาจารย์วิภาฤดี	วิภาวิน	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. อาจารย์ชวณพิศ	ชুমคง	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. อาจารย์สำราญ	คงชะวัน	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ภาคผนวก ข

1. แบบประเมินแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือ
2. คู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง
3. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน
4. แบบสอบความสามารถด้านการวางแผนการสอน
5. แบบสอบถามคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
6. แบบสังเกตบรรยากาศของกิจกรรมการเรียนการสอนตามสภาพจริง
7. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

แบบประเมินแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้แนวปฏิบัติ
ของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินคุณภาพของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง ซึ่งเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพมาตรฐานส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้มีระดับคุณภาพในแต่ละหัวข้อการประเมินในระดับดีมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้มีระดับคุณภาพในแต่ละหัวข้อการประเมินในระดับดีมาก
ระดับ 3 หมายถึง	แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้มีระดับคุณภาพในแต่ละหัวข้อการประเมินในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้มีระดับคุณภาพในแต่ละหัวข้อการประเมินในระดับน้อย (ควรปรับปรุง)
ระดับ 1 หมายถึง	แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงและคู่มือการใช้มีระดับคุณภาพในแต่ละหัวข้อการประเมินในระดับน้อยที่สุด (ต้องปรับปรุงมาก)

ขอให้ท่านพิจารณาเอกสารตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดกรุณาให้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการประเมินในแต่ละส่วน เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง และคู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง ให้มีคุณภาพสูงขึ้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

วิฑูรย์ ชาติติยะมาน

ผู้วิจัย

รายการ	อันดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง					
1. เป้าหมายการเรียนรู้					
1.1 ความชัดเจนของเป้าหมาย					
1.2 เป้าหมายมีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับนิสิต					
2.2 จุดประสงค์ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย					
2.3 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี					
3. ขั้นตอนของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง					
3.1 มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี					
3.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์					
3.3 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา รายวิชา กศ.361 หลักสูตรและการสอนทั่วไป					
3.4 ความเป็นลำดับขั้นตอน และต่อเนื่อง					
3.5 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ (เป้าหมาย จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียน การสอนและการประเมินผล บทบาทและการมีปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิต)					
3.6 มีความเหมาะสม สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้					

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

รายการ	อันดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
<p>คู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง</p> <p>1. รายละเอียดในคู่มือ มีความชัดเจน เพียงพอ ที่จะนำแนวปฏิบัติไปใช้ได้</p>					
<p>2. การใช้ภาษาชัดเจน สื่อความหมาย และเข้าใจง่าย</p>					
<p>3. การบรรยายหรืออธิบาย สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ชัดเจน เข้าใจง่าย</p>					
<p>4. ความเหมาะสมของคู่มือสำหรับเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p>					

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(

ผู้ประเมิน

)

แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

และ

**คู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอน
ตามสภาพจริง**

สารบัญ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง	
คำสำคัญของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง.....	1
เป้าหมายของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง.....	5
จุดประสงค์การเรียนรู้ของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง.....	5
ขั้นตอนของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง.....	6
คู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง	
การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอน ตามสภาพจริง.....	7
ข้อควรคำนึงในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของ การเรียนการสอนตามสภาพจริง.....	15
ข้อควรคำนึงในการออกแบบการประเมินผลตามแนวปฏิบัติของการเรียน การสอนตามสภาพจริง.....	16
สื่อการเรียนการสอน.....	16
บทบาทของอาจารย์และนิสิตตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง	17
บรรยากาศในกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอน ตามสภาพจริง.....	18

หัวข้อเรื่อง

ตัวอย่างแผนการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง	หน้า
ตัวอย่างที่ 1 ประสบการณ์ท้าทายทางวิชาการ.....	19
ตัวอย่างที่ 2 ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้บทบาทและสถานการณ์ จำลอง.....	21
ตัวอย่างที่ 3 ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้ปัญหาในชีวิตจริง.....	23

แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิด การเรียนการสอนตามสภาพจริง (Authentic pedagogy) เป็นพื้นฐาน แนวคิดการเรียนการสอนตามสภาพจริงนำเสนอโดย Newmann ซึ่งเป็นผู้อำนวยการศูนย์การจัดระบบและปฏิรูปโรงเรียน (Center on Organization and Restructuring of Schools ใช้อักษรย่อว่า CORS) และคณะ โดยเป็นการผสมผสานระหว่างกิจกรรมและการมีปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้คิด ได้พัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาการกับปัญหาในสถานการณ์จริงได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่นิสิตได้สร้างความรู้ (Construction of knowledge) ผ่าน การสืบสอบทางวิชาการ (disciplined inquiry) เกี่ยวกับประเด็นหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้โดย เชื่อมโยงกับสภาพที่เป็นจริง (value beyond school) ภายนอกห้องเรียน

คำสำคัญของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงที่ได้พัฒนาขึ้นนั้น มีคำสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติของการเรียนการสอน ซึ่งอาจารย์หรือผู้สนใจที่จะนำแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงไปใช้ จำเป็นจะต้องศึกษาทำความเข้าใจก่อนที่จะศึกษารายละเอียดอื่น ๆ ดังนี้

1. โครงสร้างทางปัญญา หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมหรือการคิดที่นิสิตใช้ในการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ เช่น เมื่อนิสิตได้เรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนวิธีใดวิธีหนึ่งแล้ว นิสิตก็จะเกิดโครงสร้างทางปัญญาในเรื่องนั้น และจะทำให้โครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่จัดการกับปัญหาพฤติกรรมนักเรียนในแนวทางเดิม ๆ จนกว่านิสิตจะเกิดการปรับขยายโครงสร้างทางปัญญา หรือเกิดโครงสร้างทางปัญญาใหม่ขึ้น ซึ่งก็คือ นิสิตได้เรียนรู้วิธีการใหม่ ๆ เพิ่มเติม นิสิตจึงจะสามารถเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหา (โครงสร้างทางปัญญา) ให้เหมาะสมกับปัญหาได้ เป็นต้น อีกนัยหนึ่ง โครงสร้างทางปัญญาจะมีลักษณะคล้ายกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คือ จะจัดการกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแนวทางเดิม ๆ จนกว่าจะเกิดการปรับขยายโครงสร้างทางปัญญานั้น หรือเกิดโครงสร้างทางปัญญาใหม่ขึ้น

2. การสร้างความรู้ (Construction of knowledge) หมายถึง นิสิตได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ใช้ทักษะการคิดระดับสูงโดยการจัดการกับข้อมูลหรือแนวคิดต่าง ๆ ในลักษณะของการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การอธิบาย จนกระทั่งได้ข้อสรุปที่เป็นการสร้างความหมายหรือความเข้าใจใหม่ ๆ แทนการกระทำซ้ำหรือลอกเลียนตัวความรู้จากหนังสือหรือจากการจดบันทึกในห้องเรียน หรืออาจหมายถึง การจัดการกระทำ การตีความหรือการวิเคราะห์ความรู้เดิมเพื่อแก้ปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการนำความรู้เดิมมาใช้โดยตรง เช่น เมื่อนิสิตได้ศึกษา ทำความเข้าใจ วิเคราะห์หรือใช้ทักษะการคิดระดับสูงอื่น ๆ ในการเรียนรู้เรื่อง วิธีสอนแบบบรรยาย จนกระทั่งได้ข้อสรุปที่เป็นความรู้ที่มีความหมายกับตนเองได้แล้ว นิสิตก็จะสามารถนำวิธีสอนแบบบรรยายไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไปได้อย่างเหมาะสม เป็นต้น

3. การสืบสอบทางวิชาการ (Disciplined inquiry) หมายถึง กระบวนการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายของนิสิต และเป็นงานทางสติปัญญาที่นิสิตใช้ในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ นิสิตได้ใช้ทั้งความรู้ที่ลึกซึ้ง (Depth of knowledge) การสนทนาที่มีเนื้อหาสาระ (Substantive conversation) ในกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้ความรู้เดิม (Prior knowledge) เป็นพื้นฐาน

3.1 ความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ที่ได้สะสมไว้จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผ่านมา เช่น ข้อมูล คำศัพท์ ความคิดรวบยอด ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหรือวิธีการในการแสดงผลงานจากการศึกษาค้นคว้า

3.2 ความรู้ที่ลึกซึ้ง หมายถึง ความมีสาระของแนวคิดในบทเรียนและระดับของความเข้าใจที่นิสิตแสดงออกในขณะที่จัดการกับแนวคิดเหล่านั้น ซึ่งความรู้ที่ลึกซึ้งจะเกิดขึ้นเมื่อการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับแนวคิดที่เป็นแก่นของหัวเรื่องหรือสาขาวิชา ตัวอย่างของความรู้อันลึกซึ้ง เช่น นิสิตสามารถจำแนกแยกแยะข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน นิสิตสามารถนำเสนอข้อคิดเห็น แก้ปัญหา หรือสร้างคำอธิบายได้ด้วยตนเองและสามารถทำงานได้ด้วย ความเข้าใจที่ซับซ้อน นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนต้องออกแบบเพื่อให้นิสิตสร้างคำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้ และสามารถจับประเด็นของเรื่องได้อย่างเป็นระบบและมีความเชื่อมโยงกัน นิสิตต้องมีโอกาสในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น ๆ หรือสามารถแยกแยะผลกระทบทางบวกหรือทางลบของเรื่องนั้น ๆ ได้ เป็นต้น

ความรู้ที่ไม่ลึกซึ้งจะเกิดในกรณีที่นิสิตไม่ได้มีโอกาสนำมาจัดการกระทำกับแนวคิดที่เป็นส่วนสำคัญของเรื่องหรือสาขาวิชา โดยใช้ทักษะและวิธีการข้างต้น ซึ่งจะเห็นได้จากกลยุทธ์การเรียนการสอนที่เน้นปริมาณของข้อมูลหรือเนื้อหา

3.3 การสนทนาที่มีเนื้อหาสาระ หมายถึง การสนทนาภายในห้องเรียนที่มี

ลักษณะสำคัญสามประการ คือ 1) การอภิปรายจะต้องเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องหรือเนื้อหาวิชา และจะต้องมีตัวบ่งชี้ถึงการใช้การคิดระดับสูงเช่น การแยกแยะ การนำแนวคิดไปใช้ การสรุปอ้างอิง และการตั้งคำถาม ไม่ใช่การรายงานประสบการณ์ ข้อมูล คำนิยามหรือกระบวนการเท่านั้น 2) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตโดยไม่มีการควบคุม มีการอธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง การตั้งคำถามที่ใช้ประโยชน์อย่างสมบูรณ์และการตอบสนองต่อคำถามหรือคำแนะนำต่อผู้อภิปราย ก่อนหน้านั้นโดยตรง 3) การอภิปรายต้องอยู่บนแนวคิดของทุก ๆ คน เพื่อปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องหรือเนื้อหาสาระ และส่งเสริมการรวบรวมความเข้าใจของนิสิต อาจารย์ หรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

4. การให้คุณค่านอกเหนือห้องเรียน (Value beyond school) หมายถึง นิสิตมีเป้าหมายในการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง หรือ นิสิตมีความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอนกับปัญหาในสภาพจริงหรือประสบการณ์นอกเหนือห้องเรียนได้

5. การคิดระดับสูง (Higher-order thinking) หมายถึง นิสิตได้จัดการกับข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ด้วยการปรับเปลี่ยนความหมายและการนำไปใช้ เช่น การผสมผสานข้อมูลหรือแนวคิดในลักษณะของการสังเคราะห์ การสรุปอ้างอิง การอธิบาย การสรุปหรือการตีความ ซึ่งทำให้นิสิตสามารถแก้ปัญหาหรือค้นพบความหมายหรือความเข้าใจใหม่ ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องมีลักษณะที่ให้นิสิตได้รายงานผลการค้นคว้าในลักษณะที่สร้างสรรค์ และมีการพิจารณาหาแนวทางนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

6. การสนับสนุนทางสังคมเพื่อความสำเร็จของนิสิต (Social support for student achievement) หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ทางสังคมในห้องเรียนเพื่อให้นิสิตประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย ความคาดหวังของอาจารย์ต่อความสำเร็จของนิสิตในระดับสูง การยอมรับความอยากรู้อยากเห็นและให้นิสิตเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การกระตุ้นให้นิสิตเกิดความอยากรู้อยากลอง การพัฒนาการยอมรับซึ่งกันและกันในห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับความพยายามของทุกคน

7. ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed learning readiness) หมายถึง คุณสมบัติของผู้เรียนในการเรียนรู้ ประกอบด้วย

7.1 การเปิดกว้างต่อโอกาสในการเรียนรู้ (Openness to learning opportunities) ได้แก่ ความสนใจในการเรียน ความพอใจในความคิดริเริ่มของตนเอง ความรักในการเรียนรู้ ความสนใจหาแหล่งความรู้ การมีความอดทนต่อข้อสงสัย การยอมรับในคำวิจารณ์ และการมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้

7.2 การมีความคิดรวบยอดต่อตนเองในฐานะผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self

concept as an effective learner) ได้แก่ ความมั่นใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถในการจัดแบ่งเวลาให้การเรียนรู้ การมีวินัย การมีความรู้เกี่ยวกับความต้องการในการเรียนรู้และแหล่งทรัพยากรทางความรู้ และการมีทัศนคติต่อตนเองว่าเป็นผู้ที่กระตือรือร้นในการเรียนรู้

7.3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and independence in learning) ได้แก่ การแสวงหาคำตอบจากคำถามต่าง ๆ ชอบแสวงหาความรู้ ชอบมีส่วนร่วมในการกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ มีความมั่นใจในความสามารถที่จะทำงานด้วยตนเองได้ดี รักการเรียนรู้ พอใจในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รู้แหล่งทรัพยากรทางความรู้ มีความสามารถในการพัฒนาแผนการทำงานของตนเอง และมีความริเริ่มในการทำโครงการใหม่ ๆ

7.4 การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง (Acceptance of responsibility for one's own learning) ได้แก่ การเห็นว่าตนมีสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง หรือเหนือกว่าปานกลาง เต็มใจเรียนในสิ่งที่ยากหากเป็นเรื่องที่สนใจ และมีความเชื่อมั่นในวิธีการสืบสอบทางการศึกษา

7.5 การมีความรักในการเรียนรู้ (love of learning) ได้แก่ การชื่นชมบุคคลที่ค้นคว้าอยู่เสมอ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียน และสนุกกับการสืบสอบ ค้นคว้า

7.6 การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ได้แก่ การมีความกล้าเสี่ยง กล้าลอง มีความสามารถแก้ปัญหา และความสามารถคิดวิธีเรียนในเรื่องหนึ่ง ๆ ได้หลายวิธี

7.7 การมองอนาคตในแง่ดี (Positive orientation to the future) ได้แก่ การมองตนเองว่าเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ชอบคิดถึงอนาคต มองปัญหาว่าเป็นสิ่งท้าทาย

7.8 การมีความสามารถใช้ทักษะการศึกษาค้นคว้าพื้นฐาน และทักษะการแก้ปัญหา (Ability to use basic study skills and problem-solving skills) ได้แก่ การมีความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา คิดว่าการแก้ปัญหาเป็นสิ่งท้าทาย

8. การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment) หมายถึง กระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าผู้เรียนได้เกิดความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้เพียงใด โดยใช้เรื่องราวหรือเหตุการณ์จากสภาพจริงเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนได้ตอบสนองด้วยการแสดงออก กระทำ ปฏิบัติ และหรือผลิต ซึ่งผู้เรียนต้องประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะอย่างหลากหลาย

9. ระบุริคส์ (Rubrics) หมายถึง ตารางหรือเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินคุณภาพของกระบวนการทำงานและผลงานของนิสิต ที่อาจารย์และนิสิตร่วมกันกำหนดขึ้น โดยระบุเกณฑ์การปฏิบัติงานของนิสิต และคุณภาพของงานอย่างชัดเจน

เป้าหมายของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

1. นิสิตศึกษาศาสตร์ได้ศึกษาความรู้จากแหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย
2. นิสิตศึกษาศาสตร์มีความเข้าใจและสามารถจัดการกับปัญหาของงานด้านหลักสูตรและการสอนได้
3. นิสิตศึกษาศาสตร์ได้ศึกษาสภาพที่เป็นจริงของงานด้านหลักสูตรและการสอนอย่างเป็นระบบ
4. นิสิตศึกษาศาสตร์มีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของครูกับงานด้านหลักสูตรและการสอน
5. นิสิตศึกษาศาสตร์เกิดความตระหนักต่อความสำคัญของงานด้านหลักสูตรและการสอน

จุดประสงค์การเรียนรู้ของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

1. เพื่อให้นิสิตศึกษาศาสตร์เกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถวางแผนการสอนได้
2. เพื่อให้นิสิตศึกษาศาสตร์สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านหลักสูตรและการสอนในสถานการณ์จริงได้
3. เพื่อให้นิสิตศึกษาศาสตร์มีลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
4. เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีของนิสิตศึกษาศาสตร์ต่อศาสตร์ด้านหลักสูตรและการสอน
5. เพื่อพัฒนาความสามารถของนิสิตศึกษาศาสตร์ในด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตหรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีเป้าหมายหรือความสนใจร่วมกัน

ขั้นตอนของแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ขั้นตอนที่ 1	นำเข้าสู่บทเรียนโดยเชื่อมโยงสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของนิสิต
ขั้นตอนที่ 2	นำเสนอความรู้ใหม่และความรู้พื้นฐานแก่นิสิตในลักษณะการจัดระบบความคิดล่วงหน้า
ขั้นตอนที่ 3	นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะที่ท้าทาย ซึ่งสามารถเลือกนำเสนอได้ตามระดับความเป็นสภาพจริง 3 ระดับ คือ <ol style="list-style-type: none"> 1) ประสบการณ์ท้าทายทางวิชาการ หมายถึง การปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระของวิชาไปสู่ปัญหาหรืองานที่เชื่อมโยงกับบริบทจริงของเนื้อหาเหล่านั้น 2) ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้บทบาทและสถานการณ์จำลอง หมายถึง กำหนดงาน หรือปัญหาที่เป็นสถานการณ์สมมติของบริบทจริงของเนื้อหาสาระนั้น ๆ และให้นิสิตแสดงบทบาทสมมติของผู้ปฏิบัติจริงในงานหรือปัญหานั้น 3) ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้ปัญหาในชีวิตจริง หมายถึง การนำเสนอ งานหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทจริง เพื่อให้นิสิตได้ปฏิบัติหรือทำกิจกรรมในฐานะของผู้ปฏิบัติภายในบริบทจริงของงานหรือปัญหานั้น
ขั้นตอนที่ 4	นิสิตวางแผนร่วมกันและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรืองานที่ได้รับมอบหมาย โดยมีอาจารย์คอยดูแล สนับสนุน ช่วยเหลือ เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการปฏิบัติงานทำให้นิสิตได้ใช้ทักษะการคิดระดับสูง และเกิดความรู้ที่ลึกซึ้งในเนื้อหาสาระ โดยบรรยากาศในการเรียนรู้ต้องประกอบไปด้วย การสนับสนุนทางสังคมเพื่อความสำเร็จของนิสิต
ขั้นตอนที่ 5	อาจารย์และนิสิตร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ ผลงานที่ได้ปฏิบัติไปในลักษณะของการสนทนาที่มีเนื้อหาสาระ โดยเน้นการเชื่อมโยงความรู้หรือกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติไปสู่บริบทจริงของเนื้อหาสาระนั้น
ขั้นตอนที่ 6	ประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวทางการประเมินตามสภาพจริง

คู่มือการใช้แนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

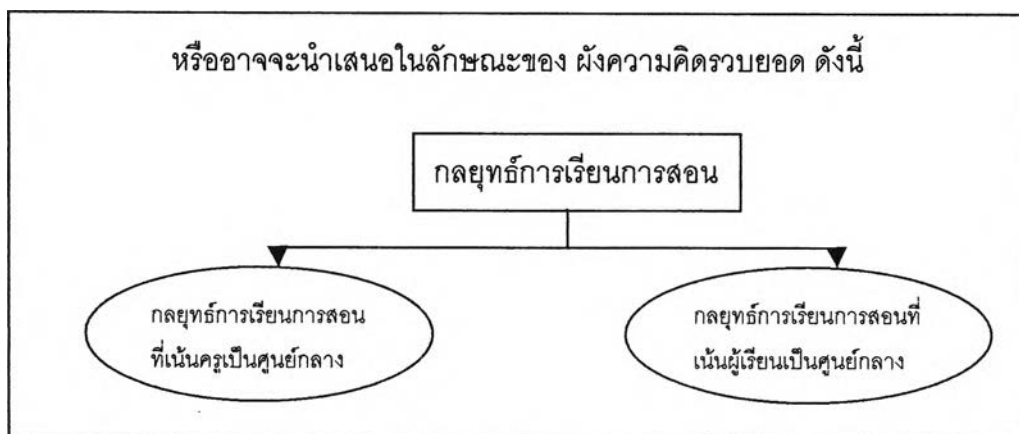
การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ขั้นตอนที่ 1 อาจารย์จัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่จะดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยเน้นการเชื่อมโยงสิ่งที่จะให้นิสิตได้เรียนรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของนิสิตและเหตุการณ์ในสถานการณ์จริง ซึ่งสามารถใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนการสอนนั้น ๆ เช่น การใช้สถานการณ์จริง กรณีตัวอย่าง ข่าวจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ การนำเสนอภาพ การสนทนาซักถาม การให้นิสิตเล่าประสบการณ์ หรือให้นิสิตทำกิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 อาจารย์นำเสนอความรู้ใหม่และความรู้พื้นฐานให้แก่นิสิตในลักษณะที่เป็นการจัดระบบความคิดล่วงหน้าให้แก่นิสิต โดยยังไม่ต้องนำเสนอรายละเอียดอย่างชัดเจน เพื่อกระตุ้นความสนใจของนิสิต และทำให้นิสิตได้มีโครงสร้างทางปัญญาในเรื่องนั้น ๆ ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในกระบวนการเรียนรู้ในขั้นตอนต่อไปได้

แนวคิดการจัดระบบความคิดล่วงหน้าของออสตูเบลนั้นเสนอว่า การจัดระบบความคิดล่วงหน้าเป็นวิธีการในการสร้างเสริมความมั่นคงของโครงสร้างทางปัญญา และส่งเสริมความทรงจำข้อมูลใหม่ การจัดระบบความคิดล่วงหน้าเป็นการนำเอา ความคิดรวบยอด คำสำคัญ และหัวข้อหลัก ๆ ของความรู้นั้น ๆ มาจัดเป็นระบบ เป็นโครงสร้างทางปัญญา ล่วงหน้าให้แก่นิสิต เพื่อให้นิสิตใช้เป็นกรอบหรือลึ้นชัก (โครงสร้างทางปัญญา) สำหรับนำความรู้ใหม่มาจัดเก็บให้เป็นหมวดหมู่ และสามารถเห็นความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่เหล่านั้นได้ง่ายขึ้น เช่น การนำเสนอความคิดล่วงหน้าในลักษณะประโยค ดังนี้

“กลยุทธ์การสอนแบ่งได้เป็น กลยุทธ์การสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง และกลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลยุทธ์การสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบสาธิต เป็นต้น ส่วน กลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบอภิปราย เป็นต้น”

ขั้นตอนที่ 3 อาจารย์นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะที่ท้าทายความสามารถและกระตุ้นความสนใจของนิสิต การนำเสนอประสบการณ์ในลักษณะนี้จะต้องพยายามทำให้นิสิตเกิด สภาวะที่ไม่สมดุล ซึ่งเป็นภาวะที่โครงสร้างทางปัญญาเดิมหรือ ความรู้ความสามารถเดิมของนิสิตไม่สามารถจัดการกับประสบการณ์ใหม่ที่อาจารย์นำเสนอได้ จึงต้องพยายามแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ เพื่อปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาของตนเองให้สามารถจัดการกับประสบการณ์ใหม่ให้ได้

แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างทางปัญญาของเพียเจต์ กล่าวว่า การสร้างความหมายของบุคคลเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญาเพื่อไปสู่สภาวะสมดุล ซึ่งประกอบด้วยกลไกพื้นฐานสองประการคือ การดูดซึมเข้าสู่โครงสร้างและการปรับขยายโครงสร้าง

1. การดูดซึมเข้าสู่โครงสร้างเป็นความสามารถในการรับข้อมูลจากสภาพแวดล้อมที่ดูดซึมเข้ามาใหม่เข้ามารวมไว้ในโครงสร้างทางปัญญาเดิมที่มีอยู่ ถือเป็น การปรับสภาพแวดล้อมให้เข้ากับโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่ เช่น นิสิตสามารถจัดกระทำหรือนิยามปัญหาให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถจัดการได้ด้วยความรู้ ความสามารถเดิมที่มีอยู่

2. การปรับขยายโครงสร้าง เป็นความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหรือขยายโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่ให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เช่น เมื่อความรู้ ความสามารถที่มีอยู่เดิมไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่ประสบอยู่ได้ นิสิตสามารถแสวงหาความรู้ ความสามารถหรือวิธีการใหม่ในการจัดการกับปัญหานั้น

ดังนั้น ด้วยกระบวนการสู่สภาวะสมดุลนี้ นิสิตจะสร้างและปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาจากประสบการณ์ที่นิสิตได้เผชิญในสภาพแวดล้อมรอบตัว อาจารย์จึงมีบทบาทในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นิสิตได้ใช้กระบวนการสู่สภาวะสมดุลนี้ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถและเจตคติที่ต้องการ

อาจารย์สามารถเลือกนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และบริบทของการเรียนการสอนให้มีระดับความเข้มข้นของสภาพจริง ความซับซ้อน และการนำตนเองในการเรียนรู้ของนิสิตได้ 3 ระดับ คือ

1) ประสบการณ์ท้าทายทางวิชาการ หมายถึง การปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระของวิชาไปสู่ปัญหาหรืองานที่เชื่อมโยงกับบริบทจริงของเนื้อหา นั้น โดยการปรับเนื้อหาสาระของวิชาไปเป็นปัญหาหรืองาน ซึ่งเหมาะสำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะแรกเริ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

2) ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้บทบาทและสถานการณ์จำลอง หมายถึง การกำหนดงาน หรือปัญหาที่เป็นสถานการณ์จำลองบริบทจริงของเนื้อหาสาระนั้น ๆ โดยให้มีองค์ประกอบต่าง ๆ ของสถานการณ์จริง และกำหนดให้นิสิตมองตนเองในบทบาทที่เป็นจริง รวมทั้งแสดงบทบาทสมมติของผู้ปฏิบัติจริงในงานหรือปัญหานั้นในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานในสภาพที่เป็นจริง

3) ประสบการณ์ท้าทายโดยใช้ปัญหาในชีวิตจริง หมายถึง การนำเสนองานหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทจริง เพื่อให้ นิสิตได้ปฏิบัติหรือทำกิจกรรมในฐานะของผู้ปฏิบัติภายในบริบทจริงของงานหรือปัญหานั้น ประสบการณ์ในระดับนี้เป็นปัญหาหรืองานที่แท้จริง นิสิตจะได้มีโอกาสศึกษาโดยตรงและลึกซึ้ง ผลที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้จะต้องสามารถนำไปใช้จริง ๆ ภายในห้องเรียน หรือโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 4 นิสิตวางแผนร่วมกันและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรืองานที่ได้รับมอบหมาย โดยมีอาจารย์คอยดูแล สนับสนุน ช่วยเหลือ เพื่อให้แน่ใจว่า กระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการปฏิบัติงานที่นิสิตได้ร่วมกันวางแผนนั้น เป็นกระบวนการที่นิสิตต้องใช้ทักษะการคิดระดับสูง และก่อให้เกิดความรู้ที่ลึกซึ้งในเนื้อหาสาระ ส่วนบรรยากาศในการเรียนรู้ต้องประกอบไปด้วย การสนับสนุนทางสังคมเพื่อความสำเร็จของนิสิต

ขั้นตอนที่ 5 อาจารย์และนิสิตร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในลักษณะของการสนทนาที่มีสาระ โดยเน้นการตรวจสอบความรู้หรือความหมายที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือการอภิปรายกับบุคคลอื่น และเน้นที่การเชื่อมโยงความรู้หรือกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติไปสู่บริบทจริงของเนื้อหาสาระนั้น หรือนิสิตนำเสนอผลงานต่อบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง หรือนำข้อสรุปที่ได้จากการเรียนรู้ไปลองปฏิบัติในบริบทจริง

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวทางการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเป็น

การประเมินนิสิตอย่างรอบด้านด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อพิจารณาว่านิสิตสามารถนำความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ได้จริงหรือไม่ มากกว่าการประเมินว่า นิสิตรู้อะไรบ้าง โดยใช้มาตรฐานของกระบวนการทำงานหรือผลงานในชีวิตจริงมาเป็นกรอบในการกำหนดเกณฑ์รูบริคส์ในการตัดสินกระบวนการในการทำงานและผลงานของนิสิต

การประเมินผลตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลว่านิสิตได้เกิดความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้เพียงใด โดยใช้เรื่องราวหรือเหตุการณ์จากสภาพจริงเป็นสิ่งเร้าให้นิสิตได้ตอบสนองด้วยการแสดงออก กระทำ ปฏิบัติ และหรือผลิต ซึ่งนิสิตต้องประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะอย่างหลากหลาย โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. การเน้นที่การประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นการประเมินว่านิสิตสามารถปฏิบัติได้หรือไม่ นอกเหนือไปจากการประเมินว่านิสิตเรียนรู้อะไรบ้าง
2. การเน้นที่การประเมินโดยตรง การประเมินผลตามสภาพจริงต้องเป็นการประเมินเป้าหมายการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้โดยตรง ไม่ใช่การประเมินการเรียนรู้โดยอ้อม
3. การใช้ปัญหาที่แท้จริงหรือเป็นจริง ในการประเมินผลตามสภาพจริงจะต้องใช้งานที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้นิสิตสามารถระลึกได้ในฐานะส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน
4. การใช้ความคิดระดับสูง การประเมินผลตามสภาพจริงต้องเป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดที่มีลักษณะปลายเปิด โดยจะต้องมีคำตอบที่หลากหลายมากกว่าคำตอบที่ถูกคำตอบเดียว นิสิตจะทำงานด้วยกันเป็นกลุ่ม และจะต้องใช้เวลาพอสมควรในการปฏิบัติงาน
5. การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลอย่างรอบด้าน ทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติด้วยวิธีการที่หลากหลาย และดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในทุกเวลา ทุกสถานการณ์และสถานที่
6. งานที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง จะต้องเป็นงานที่มีการบูรณาการความรู้ ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ในหลาย ๆ สาขาวิชา

วิธีการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริง จัดว่าเป็นการประเมินภาคปฏิบัติชนิดหนึ่ง ซึ่งหมายถึง การทดสอบความสามารถในการทำงานของนิสิต ภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพจริงมากที่สุด โดยสามารถประเมินได้ 3 ลักษณะคือ การประเมินกระบวนการ การประเมินผลผลิต และการประเมินทั้งกระบวนการและผลผลิต โดยใช้เครื่องมือดังนี้

1. การเขียน หมายถึง วิธีการในการทดสอบความรู้ ความสามารถของนิสิตโดยใช้

การเขียนเป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้ ความสามารถที่ต้องการทดสอบออกมา เช่น การเขียนแผนการสอน การจัดทำรายงาน การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เป็นต้น

2. การนำเสนอผลงาน หมายถึง นิสิตได้แสดงความรู้ ความเข้าใจของตนเองโดยผ่านกระบวนการติดต่อสื่อสารด้วยคำพูด เช่น การนำเสนอผลการศึกษา ค้นคว้าต่อนิสิตในชั้นเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องภายนอกห้องเรียน หรือการอภิปราย เป็นต้น

3. การจำแนกและระบุกระบวนการปฏิบัติ หมายถึง การระบุชื่อ องค์ประกอบ ขั้นตอนของวิธีการสอนแบบต่าง ๆ หรือจำแนกความแตกต่างของวิธีการสอน เป็นต้น

4. การสร้างสถานการณ์จำลอง หมายถึง การสอบวัดโดยกำหนดสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดให้นิสิตแก้ปัญหา หรือบอกหรือแสดงขั้นตอนหรือวิธีการทำงานเพื่อสร้างงานหรือเพื่อแก้ปัญหา เช่น การเลือกใช้เทคนิคการสอนเพื่อแก้ปัญหาในห้องเรียน และการสาธิตการสอนภายในห้องเรียน เป็นต้น

5. การกำหนดตัวอย่างงาน หมายถึง การประเมินผลที่อาจารย์ให้นิสิตได้ศึกษาจากตัวอย่าง แล้วทำตามแบบให้ได้หรือดีกว่าตัวอย่าง เช่น การศึกษาการแปลงหลักสูตรไปสู่แผนการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ และทำตามขั้นตอนที่ได้เรียนรู้ เป็นต้น

6. การสังเกต เป็นวิธีการประเมินพฤติกรรมที่สามารถทำได้ตลอดเวลา ทุกสถานการณ์ ทั้งแบบมีเครื่องมือและไม่มีเครื่องมือในการสังเกต โดยใช้ในการวัดกิจกรรมที่มีการลงมือปฏิบัติ แล้วสังเกตความสามารถและร่องรอยของการปฏิบัติ เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง การทำงานร่วมกันอย่างมีขั้นตอน การเข้าร่วมกิจกรรม หรือกิจกรรมที่เน้นลักษณะนิสัยและความรู้สึก เป็นต้น

7. การสัมภาษณ์ การใช้การสัมภาษณ์ควรมีการเตรียมคำถามล่วงหน้า ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และการกระทำด้านต่าง ๆ ของนิสิต

8. บันทึก เป็นวิธีการประเมินผลโดยการรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิตทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และพฤติกรรมจากบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. แบบทดสอบความสามารถ หมายถึง คำถามลักษณะปลายเปิดที่เน้นให้นิสิตตอบสนองข้อคำถามในลักษณะการนำความรู้ไปใช้ หรือสร้างความรู้ใหม่จากความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เดิม โดยอาจใช้ข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์จำลองที่มีระดับของสภาพจริงสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือเป็นแบบทดสอบปฏิบัติจริง มีจุดประสงค์เพื่อใช้ทดสอบความรู้ ความสามารถ ทักษะที่มีอยู่จริงในตัวของนิสิต และวัดกิจกรรมที่ไม่อาจสังเกตได้ตลอดเวลา และทั่วถึง นอกจากนี้ยังสามารถใช้วัดพฤติกรรมบางอย่างที่จะเกิดขึ้นได้โดยต้องอาศัยเงื่อนไขหรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเท่านั้น

10. การรายงานตนเอง หมายถึง การประเมินผลที่ให้นิสิตพูดหรือเขียนบรรยาย

สะท้อนความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ วิธีการทำงาน และคุณลักษณะ ผลงานของตนเอง

11. งานตามสภาพจริง หมายถึง งานที่มอบหมายให้นิสิตนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งนิสิตต้องประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะที่ตนเองมีอยู่ และต้องใช้ทักษะการคิดระดับสูงเพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

12. โครงการ หมายถึง กิจกรรมที่นิสิตได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์คอยแนะนำและให้คำปรึกษา และได้ผลลัพธ์ในลักษณะที่เป็นผลผลิต เช่น รายงานที่ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ สิ่งที่สามารถนำไปใช้ได้จริง รูปแบบหรือกระบวนการ เป็นต้น ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ประกอบด้วย โครงการประเภทสำรวจ รวบรวมข้อมูล โครงการประเภททดลอง และโครงการประเภทพัฒนาหรือประดิษฐ์

โครงการเป็นงานที่นิสิตจะต้องประยุกต์และบูรณาการความรู้และความสามารถที่หลากหลาย และนิสิตต้องนำเสนอผลงานหรือรายงานด้วยกระบวนการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การให้นิสิตทำโครงการสามารถให้ทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อที่จะศึกษา หัวเรื่องของโครงการจะได้จากปัญหา คำถาม หรือความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง และหัวเรื่องจะต้องมีความเฉพาะเจาะจง ชัดเจน สามารถสื่อความได้ถึงเนื้อหาของโครงการได้

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการขอคำปรึกษาหรือข้อมูลรายละเอียดอื่น ๆ จากครู อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนงานและเขียนเค้าโครงของโครงการ การวางแผนการทำโครงการ เป็นการคิดวิธีการทำงานล่วงหน้าตลอดทั้งกระบวนการว่า จะเตรียมการทำอะไร รวมถึงการกำหนดหัวข้อเค้าโครงของโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

1. ชื่อโครงการ
2. หลักการและเหตุผล
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
5. การดำเนินงาน
6. ผลที่ได้รับ
7. สรุปและอภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินงาน ขั้นนี้เป็นการปฏิบัติงานตามขั้นตอนของกระบวนการ และเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่จะต้องให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ชี้แนวทาง และกระตุ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม รวมถึงการติดตามผลทุกกระยะตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงาน การนำเสนอผลงานเป็นการเผยแพร่ผลงานที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดทำเป็นเอกสาร การจัดนิทรรศการ การนำเสนอโดยวีดิทัศน์ต่าง ๆ และการนำเสนอด้วยเป็นการรายงานด้วยวาจา เป็นต้น

การให้คะแนนและการให้ระดับผลการเรียนในการประเมินตามสภาพจริง

การให้คะแนนงานของนิสิตนั้น โดยทั่วไปมีอยู่สองแนวทางคือ

1. การให้คะแนนภาพรวม (Holistic Scoring) เป็นการให้คะแนนโดยดูจากสิ่งที่แสดงออกมาในภาพรวมทั้งหมดของงานชิ้นนั้น

2. การให้คะแนนแบบวิเคราะห์ (Analytic Scoring) เป็นการให้คะแนนกับรายละเอียดหรือองค์ประกอบที่แตกต่างกันของงาน เมื่อต้องการเน้นรายละเอียดหรือองค์ประกอบนั้น ๆ หรือต้องการประเมินผลสิ่งที่เป็นส่วนสำคัญของการเขียนหรืองาน ซึ่งจะใช้เวลามากกว่าแบบแรกแต่ให้รายละเอียดได้มากกว่า มักจะใช้เมื่อต้องการประเมินเป้าหมายเฉพาะ หรือเมื่อนิสิตต้องการข้อมูลย้อนกลับในเรื่องจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และเพื่อต้องการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ในการพิจารณาตัดสินบางสิ่งบางอย่างให้มีความน่าเชื่อถือมากกว่าความเห็นธรรมดา จะต้องอาศัยมาตรฐานที่ชัดเจน ซึ่งรูบรีคส์ (rubrics) เป็นมาตรฐานในการกำหนดค่าคะแนนของนิสิต รูบรีคส์ประกอบไปด้วยเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของชิ้นงานแต่ละชิ้นซึ่งอาจารย์และนิสิตร่วมกันกำหนดขึ้น โดยต้องระบุหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานของนิสิต และกำหนดเกณฑ์คุณภาพของงานอย่างชัดเจน ทำให้อาจารย์และนิสิตทราบว่าควรจะทำปฏิบัติงานอย่างไรจึงจะเป็นไปตามความคาดหวัง

ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์รูบรีคส์

1. ศึกษาลักษณะของชิ้นงาน ได้แก่ การพิจารณาชิ้นงานที่ดี และไม่ดี และระบุลักษณะที่ทำให้ชิ้นงานดีหรือไม่ดี

2. ระบุเกณฑ์พิจารณาชิ้นงาน คือ การนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงความเป็นชิ้นงานที่ดี มาจัดทำเป็นรายการ เช่น หากจะประเมินเรื่องการใช้ภาษา ควรจะพิจารณาทั้งในด้านการใช้ภาษาเขียน และภาษาพูด ในด้านการใช้ภาษาเขียน ก็ควรพิจารณาถึงการเลือกคำ การใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง เป็นต้น

3. ระบุระดับคุณภาพ ได้แก่ การกำหนดระดับคุณภาพและการให้ความหมายของแต่ละระดับคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ซึ่งมักจะใช้การบรรยายลักษณะของชิ้นงานที่ถือว่ามี

คุณภาพมากที่สุดและน้อยที่สุดก่อน จากนั้นจึงบรรยายลักษณะชิ้นงานที่มีคุณภาพอยู่ระหว่างกลาง

4. ทดลองใช้เกณฑ์ เมื่อสร้างรูบรีคส์ขึ้นได้แล้ว ควรมีการฝึกการใช้เครื่องมือชิ้นนั้น ในการประเมิน เพื่อดูว่าสามารถใช้ได้จริงหรือไม่ ซึ่งการทดลองใช้จะช่วยให้ได้ข้อมูล ในการปรับปรุงเกณฑ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. นำเกณฑ์รูบรีคส์ไปใช้ประเมินผลจริง

ตัวอย่างเกณฑ์รูบรีคส์ เรื่อง การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ดีมาก	หมายถึง	จุดประสงค์ที่เขียนมีลักษณะ ดังนี้ พฤติกรรมสามารถวัดและประเมินได้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์สามารถปฏิบัติได้จริง มีความครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ข้อความมีความกะทัดรัดและชัดเจน
ดี	หมายถึง	จุดประสงค์ที่เขียนมีลักษณะ ดังนี้ พฤติกรรมสามารถวัดและประเมินได้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์สามารถปฏิบัติได้จริง มีความครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
ปานกลาง	หมายถึง	จุดประสงค์ที่เขียนมีลักษณะ ดังนี้ พฤติกรรมสามารถวัดและประเมินได้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์สามารถปฏิบัติได้จริง
ปรับปรุง	หมายถึง	จุดประสงค์ที่เขียนมีลักษณะ ดังนี้ พฤติกรรมสามารถวัดและประเมินได้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้
ไม่ผ่าน	หมายถึง	จุดประสงค์ที่เขียนมีลักษณะ ดังนี้ พฤติกรรมไม่สามารถวัดและประเมินได้ ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

ข้อควรคำนึงในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง จะต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

- 1) การสร้างความหมายเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง นิสิตต้องเป็นผู้กระทำด้วยตนเอง ในประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
- 2) นิสิตได้รับการกระตุ้นให้อยากคิด อยากปฏิบัติ และสืบเสาะหาความรู้ ด้วยการกำหนดปัญหาที่ท้าทายและสอดคล้องกับสภาพจริง
- 3) กิจกรรมการเรียนรู้หรืองานที่ปฏิบัติจะต้องมีการบูรณาการความรู้ทั้งหมดจากหลาย ๆ เนื้อหาหรือสาขาวิชามาประยุกต์ใช้ และเป็นกรรวบรวมทักษะต่าง ๆ ที่มีอยู่ไปปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยการคิดที่ซับซ้อน และความรู้ที่ลึกซึ้ง
- 4) นิสิตเป็นผู้คิดหาวิธีปฏิบัติ หรือแก้ปัญหาตามแนวทางของตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นผู้คอยให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ
- 5) ประสบการณ์การเรียนรู้ควรมีลักษณะที่ซับซ้อน เพื่อให้นิสิตได้เผชิญกับเงื่อนไขที่ซับซ้อน และความรู้ลึกที่หลากหลาย ซึ่งจะบูรณาการเข้าไปในกระบวนการเรียนรู้
- 6) นิสิตได้ใช้ความคิดใหม่ในบริบทที่คุ้นเคยและในบริบทใหม่ จนกระทั่งสามารถใช้ความคิดใหม่ได้อย่างมั่นใจ
- 7) นิสิตจะทำงานด้วยกัน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพและสมอง

โดยสรุป อาจารย์ควรพยายามออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้มีสภาพจริงให้มากที่สุด (ตามระดับประสบการณ์เรียนรู้ 3 ระดับ) เท่าที่จะทำได้ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีสภาพจริงที่สมบูรณ์ทุกกิจกรรม การนำแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงไปใช้ ในระยะแรกควรเริ่มต้นด้วยการใช้ประสบการณ์เรียนรู้ในระดับที่ 1 หรือจากงานที่ไม่ซับซ้อนมากนัก เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้แก่นิสิต

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอน อาจารย์จะต้องแน่ใจว่ากิจกรรมได้ครอบคลุมหลักการสำคัญของการเรียนการสอนตามสภาพจริงคือ ความสำเร็จของผู้เรียนตามสภาพจริง อันได้แก่ ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ผ่าน การสืบสอบทางวิชาการ เกี่ยวกับประเด็นหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้โดย เชื่อมโยงกับสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีดัชนีบ่งชี้อยู่ห้าประการ คือ นิสิตได้ใช้ทักษะการคิดระดับสูง เพื่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ในความรู้ที่ได้เรียนรู้ อย่าง เชื่อมโยงกับสภาพจริงภายนอกห้องเรียน บรรยายภาคการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วย การสนทนาอย่างมีสาระ และ การสนับสนุนทางสังคมเพื่อความสำเร็จ

ข้อควรคำนึงในการออกแบบการประเมินผลตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

การออกแบบการประเมินผลตามสภาพจริง มีหลักการสำคัญที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ ดังนี้

- 1) เกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนรู้จะต้องใช้มาตรฐานในชีวิตจริงมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผล
- 2) การประเมินผลต้องสะท้อนชีวิตจริง และเป็นสหสาขาวิชาโดยมีการนำเสนอต่อนิสิตด้วยงานที่มีความซับซ้อน หรือเป็นปัญหาปลายเปิด และเป็นการบูรณาการความรู้และทักษะต่าง ๆ โดยนิสิตต้องใช้ความคิดระดับสูงในการปฏิบัติ
- 3) การประเมินผลมีเป้าหมายอยู่ที่ผลงานและความสามารถของนิสิต โดยเน้นที่การประยุกต์ใช้โดยพิจารณาว่า นิสิตสามารถปฏิบัติได้หรือไม่ มากกว่าการประเมินว่านิสิตรู้อะไรบ้าง
- 4) งานที่ใช้ในการประเมินผลต้องเป็นงานที่นิสิตทุกคนสามารถทำได้ด้วยตนเองหรือได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากบุคคลอื่น
- 5) การประเมินผลตามสภาพจริงต้องแสดงให้เห็นจุดแข็งของนิสิตมากกว่าจุดอ่อน
- 6) ปัญหาหรืองานในการประเมินผลต้องใกล้เคียงสภาพจริงให้มากที่สุด โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ในชีวิตจริง หรือเชื่อมโยงไปสู่ชีวิตจริง
- 7) การประเมินผลต้องประเมินรอบด้าน ทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติด้วยวิธีการต่าง ๆ และประเมินไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนิสิตในทุกเวลา ทุกสถานการณ์และสถานที่ โดยใช้ข้อมูลที่หลากหลาย

สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจารย์และนิสิตใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

- 1) อาจารย์จะต้องนำเหตุการณ์และบุคคลจากโลกที่เป็นจริงมาเป็นส่วนสำคัญในประสบการณ์การเรียนรู้
- 2) อาจารย์ไม่ได้เป็นแหล่งความรู้เพียงแหล่งเดียว แต่นิสิตต้องเสาะแสวงหาความรู้จากแหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย

บทบาทของอาจารย์และนิสิตตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

บทบาทของอาจารย์ในแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริงนั้น อาจารย์ต้องมีบทบาทที่หลากหลายตลอดทั้งกระบวนการเรียนการสอน โดยมีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

1. อาจารย์ต้องมีบทบาทเป็นผู้วางแผน ผู้จัดการแหล่งทรัพยากร ผู้อำนวยการฝ่ายผู้อำนวยความสะดวก ผู้ประเมินผล ผู้สังเกตการณ์ ผู้ฟัง และเป็นทั้งสื่อการเรียนการสอนด้วย
2. อาจารย์จะมีบทบาทสำคัญในการสร้างสถานการณ์ที่เรียกว่า สภาพวะที่ไม่สมดุล ให้เกิดขึ้นในความเข้าใจของนิสิต โดยการตั้งคำถามหรือนำเสนอปัญหา แล้วตามด้วยการปฏิบัติงานหรือกิจกรรม และการอภิปราย เพื่อให้นิสิตได้ใช้ความคิดระดับสูงในการเรียนรู้
3. อาจารย์ต้องเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นผู้ให้คำแนะนำ ตั้งแต่เริ่มต้นเริ่มปฏิบัติงานไปจนกระทั่งเสร็จสิ้นกระบวนการ รวมถึงการเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับด้วย เพื่อให้นิสิตได้เกิดความรู้ ทักษะและเจตคติที่ต้องการ
4. อาจารย์จะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ คอยให้ความช่วยเหลือนิสิตในการพัฒนาทักษะและความรู้ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงกลยุทธ์การปฏิบัติงาน หรือการค้นหาลแหล่งทรัพยากรที่เหมาะสม บทบาทนี้เปรียบเสมือนกับผู้ฝึกสอนกีฬา คือ อาจารย์จะคอยดูอยู่เคียงข้างนิสิต และเปิดโอกาสให้นิสิตได้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง
5. อาจารย์จะร่วมกับนิสิตในการสร้างแนวทางหรือเกณฑ์ที่นิสิตสามารถนำไปพิจารณาไตร่ตรองและประเมินผลงาน กระบวนการ และระดับของความเข้าใจของตนเองได้

นิสิตถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง เพราะจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติและกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสามารถสรุปเป็นหลักการที่สำคัญ ได้ดังนี้

1. การปฏิบัติงานหรือกิจกรรม นิสิตจะต้องจัดการกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่อยู่ในรูปแบบของปัญหาหรืองานที่อาจารย์ได้สร้างขึ้นเพื่อนำไปสู่ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เป็นเป้าหมาย ประสบการณ์การเรียนรู้นี้เป็นเช่นเดียวกับสิ่งที่เป็นปัญหาในชีวิตจริง ที่ต้องการผลผลิตที่เป็นรูปธรรม ซึ่งก็คือหลักฐานในการเรียนรู้ของนิสิต
2. การนำเสนอผลงาน นิสิตจะได้มีโอกาสแสดงออกถึงผลการเรียนรู้ของตนเองที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอน โดยรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ
3. การไตร่ตรอง เมื่อนิสิตได้ปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเสร็จสมบูรณ์ หรือนิสิตได้มีการแสดงผลงานแล้ว นิสิตจะได้มีส่วนร่วมในการไตร่ตรอง ซึ่งจะได้มีโอกาสในการพิจารณางานของตนเอง และไตร่ตรองสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไป โดยนิสิตเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน

ของตนเองจากเกณฑ์การประเมินผลงานที่ได้สร้างไว้

4. นิสิตจะต้องพิจารณาว่า ตนเองจะสามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ในบริบทของชีวิตจริงได้อย่างไร ซึ่งทั้งอาจารย์และนิสิตต่างก็ต้องมีความอดทนต่อความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นอาจารย์และนิสิตจะต้องพัฒนาความสามารถนี้ไปพร้อม ๆ กัน

โดยสรุป การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และบทบาทของอาจารย์กับนิสิต จะมีโครงสร้าง ในลักษณะที่นิสิตได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในบริบทที่มีความหมายสำหรับการทำงานกลุ่ม อาจารย์และนิสิตจะต้องเชื่อมโยงงานที่ปฏิบัติในห้องเรียนกับสภาพที่เป็นจริง ผลจากการเรียนรู้ นิสิตจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากความสำเร็จและความล้มเหลวของตนเอง ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนในการทำงานในอนาคต นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงอยู่เสมอ คือ การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน ต้องเน้นให้นิสิตได้แสดงความรู้ ทักษะและเจตคติ ที่สอดคล้องกับสภาพจริง ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

บรรยากาศในกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอน ตามสภาพจริง

บรรยากาศในการเรียนรู้ตามแนวความคิดการเรียนการสอนตามสภาพจริงนั้น จะต้องทำให้ ความรู้มีความหมายต่อนิสิต ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนรู้ต้องมีความหมายด้วย เนื่องจาก กิจกรรม ความคิดรวบยอด (ความรู้) และบริบท เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันในกระบวนการเรียนรู้ของ นิสิต อาจารย์จะต้องใช้งานหรือปัญหาในโลกที่เป็นจริงไปกระตุ้นให้เกิดการประยุกต์ใช้ทฤษฎี ซึ่งจะให้ความรู้ที่เป็นนามธรรมกลายเป็นสิ่งที่นิสิตสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

อาจารย์จะต้องสร้างบรรยากาศให้นิสิตสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างอิสระ เมื่อ เห็นว่า นิสิตสามารถทำงานนั้นได้ด้วยตนเอง และคอยให้การสนับสนุนช่วยเหลือ เมื่อพิจารณาเห็นว่านิสิตต้องการความช่วยเหลือ และจะต้องค่อย ๆ ลดการสนับสนุนช่วยเหลือออกไปทีละน้อย เพื่อให้นิสิตได้ก้าวไปสู่ระดับพัฒนาการต่อไป

ตัวอย่างแผนการเรียนการสอนตามแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

แผนการสอนที่ 1 เรื่อง ความหมาย ความมุ่งหมายของการศึกษาและแนวทางการจัดการเรียน

การสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

เวลา 4 คาบ คาบละ 50 นาที

ความคิดรวบยอด ความหมายของการศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

เปรียบเทียบเนื้อหาหรือแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอน ซึ่งครูทุกคนจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นิสิตเกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่อง ความหมายและความมุ่งหมายของการศึกษา
2. เพื่อให้นิสิตสามารถกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
3. เพื่อให้นิสิตเห็นคุณค่าของการศึกษาต่อการพัฒนาประเทศชาติ

เนื้อหา

- ความหมายของการศึกษา
- ความมุ่งหมายของการศึกษา
- แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการอภิปรายถึง สภาพของปัญหาทางเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และสาเหตุของปัญหาประการหนึ่ง คือ คุณลักษณะของคนไทยที่เกิดจากระบบการศึกษาที่ทำให้คนไทย คิดไม่เป็น ทำไม่เป็น แก้ปัญหาไม่ได้ โดยพยายามดึงประสบการณ์เดิมของนิสิตที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นอาจารย์นำอภิปรายเข้าสู่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2. นำเสนอการจัดระบบความคิดล่วงหน้าในเรื่อง ความหมายการศึกษาทั่วไป กับ ความหมายการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และความมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป กับ ความมุ่งหมายของการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 โดยใช้ผังความคิดรวบยอดเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของ ความหมาย ความมุ่งหมาย และแนวทางการจัดการศึกษา

3. นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะปัญหา (ประสบการณ์วิชาชีพการ ระดับที่ 1) โดยกำหนดประเด็นในการค้นคว้าว่า ในปัจจุบัน หน่วยงานทางการศึกษาของประเทศไทยเห็นว่าการศึกษาคืออะไร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร และมีแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างไรบ้าง

4. อาจารย์แบ่งนิสิตออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 6 คน และให้นิสิตร่วมกันวางแผนการทำงาน ซึ่งอาจารย์ต้องคอยดูแลให้มีกระบวนการทำงานอย่างน้อย 3 ชั้น คือ

4.1 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร

4.2 การหาข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานการศึกษาเขต สถาบันราชชมงคล หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ อย่างน้อย 1 แห่ง

4.3 การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

เมื่อนิสิตได้วางแผนการศึกษา ค้นคว้าเรียบร้อยแล้ว อาจารย์มอบหมายให้นิสิตดำเนินการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และนำผลการศึกษาค้นคว้ามาอภิปรายในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

5. อาจารย์และนิสิตร่วมกันอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า และสรุปโดยเชื่อมโยงไปสู่การนำไปปฏิบัติจริงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาในประเทศไทย จะต้องคำนึงถึง ความหมาย ความมุ่งหมาย และแนวทางการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

6. ประเมินผลการเรียนรู้โดยกำหนดให้นิสิตแต่ละคนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

สื่อการเรียนการสอน

- แผ่นใสแสดงผังความคิดรวบยอด (ขั้นตอนที่ 2)
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
- แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดสงขลา สำนักหอสมุด

มหาวิทยาลัยทักษิณ

การประเมินผล

1. ประเมินแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การสังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง ความหมาย โครงสร้างของหลักสูตรทั่ว ๆ ไป และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

เวลา 4 คาบ คาบละ 50 นาที

ความคิดรวบยอด หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การศึกษามุ่ง
จุดมุ่งหมาย เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดกรอบและแนวทางการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนที่ครูจะต้อง
ปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรและการศึกษาโดยรวม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นิสิตเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ความหมายของหลักสูตร องค์ประกอบของ
หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. นิสิตสามารถจำแนกข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 กับ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้

3. นิสิตสามารถระบุข้อดีของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้

เนื้อหา

- ความหมายของหลักสูตร
- องค์ประกอบของหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
- หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการอภิปรายถึง เครื่องมือต่าง ๆ ที่สามารถทำให้ความต้องการใน
ชีวิตประจำวันของนิสิตบรรลุจุดมุ่งหมายได้ เช่น ถ้านิสิตต้องการจะปรุงอาหารชนิดหนึ่ง และนิสิต
ยังไม่ทราบว่า จะต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์อะไรบ้าง และมีวิธีการ ขั้นตอนในการปรุงอาหารชนิดนั้น
อย่างไร นิสิตควรจะไปหาความรู้จากที่ใด เป็นต้น แล้วอภิปรายนำเข้าสู่ประเด็นว่า อะไรที่จัดว่า
เป็นเครื่องมือของการศึกษาเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. นำเสนอการจัดระบบความคิดล่วงหน้าและความรู้พื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยความหมาย
ของหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 กับ องค์ประกอบของ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. นำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้โดยสร้างสถานการณ์ (ประสบการณ์สมมติ ระดับที่ 2)
ให้ นิสิตเป็นครูประจำการและได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรให้ความรู้กับนิสิตศึกษาศาสตร์
ในเรื่อง ความหมายของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อแตกต่างของ
หลักสูตรขั้นพื้นฐานกับหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และข้อดีของหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

4. อาจารย์แบ่งนิสิตออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 6 คน และให้นิสิตร่วมวางแผนในการทำงาน การศึกษาค้นคว้า โดยอาจารย์เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน เพื่อนำผลงานที่ได้จากการศึกษามาอภิปรายในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

5. อาจารย์และนิสิตร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ในลักษณะที่เชื่อมโยงไปสู่สภาพจริง

6. ประเมินผลการเรียนรู้โดย จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ตามจำนวนกลุ่มของนิสิต และให้นิสิตจัดสถานการณ์จำลองการเป็นวิทยากรให้ความรู้ตามเนื้อหาที่ได้กำหนดให้

สื่อการเรียนการสอน

- แผ่นใส
- หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน

การประเมินผล

1. การนำเสนอผลงาน
2. กระบวนการทำงาน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง การแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้ (กำหนดการสอน)

เวลา 4 คาบ คาบละ 50 นาที

ความคิดรวบยอด การแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญของงานด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้
2. เพื่อให้นิสิตสามารถแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้ได้
3. เพื่อให้นิสิตเห็นความสำคัญของการแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้

เนื้อหา

- หลักสูตรสถานศึกษา
- ขั้นตอนการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยเชื่อมโยงไปสู่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และตั้งคำถามว่าจากหลักสูตรที่นิสิตได้เรียนรู้ไปแล้ว จะนำไปสู่การปฏิบัติการสอนในห้องเรียนได้อย่างไร
2. นำเสนอผังขั้นตอนการแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้ และอาจารย์ให้ความรู้ประกอบเพื่อเป็นพื้นฐานแก่นิสิต
3. นำเสนอประสบการณ์โดยกำหนดให้นิสิตเป็นครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ 8 สาระ (ประสบการณ์ในชีวิตจริง ระดับที่ 3) ที่จะต้องจัดทำหน่วยการเรียนรู้ (กำหนดการสอน) ในกลุ่มสาระที่ได้รับมอบหมาย
4. อาจารย์แบ่งนิสิตออกเป็นกลุ่ม อย่างน้อย 8 กลุ่ม และให้นิสิตวางแผนการทำงาน โดยนิสิตจะต้องไปศึกษาหาข้อมูลที่โรงเรียนและห้องเรียนจริง พร้อมทั้งปรึกษาครูที่สอนในกลุ่มสภานั้น ๆ ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ หลังจากนิสิตดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วก็ให้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ได้จัดทำมาร่วมอภิปรายในการเรียนการสอนครั้งต่อไป
5. อาจารย์และนิสิตอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน
6. ประเมินผลการเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอน

- แผ่นใสแสดงขั้นตอนการแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้
- หลักสูตรสถานศึกษา
- ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ (กำหนดการสอน)

การประเมินผล

1. กระบวนการทำงาน
2. หน่วยการเรียนรู้
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 60 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 60 คะแนน
2. กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 75 นาที
3. ข้อสอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นิสิตกาเครื่องหมาย x ทับข้อที่ถูกที่สุด เพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ

1. เมื่อ “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้” ดังนั้น ครูจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร
 - ก. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนรักการเรียนรู้
 - ข. กิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์ของผู้เรียน
 - ค. กิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละบุคคล
 - ง. กิจกรรมที่มีการปฏิบัติเพื่อให้ทำเป็น
2. ครูที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง แสดงว่าครูยึดหลักการจัดการศึกษาข้อใด
 - ก. ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
 - ข. ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา
 - ค. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
 - ง. ผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล
3. โรงเรียนแห่งหนึ่งนำนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย มาเรียนร่วมกับเด็กปกติ แสดงว่ายึดหลักการจัดการศึกษาข้อใด
 - ก. ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
 - ข. ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา
 - ค. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
 - ง. ผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเสนอกิจกรรม และลงมือปฏิบัติเอง แสดงว่ายึดหลักการจัดการศึกษาข้อใด
- ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
 - ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา
 - ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
 - ผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล
5. การที่ครูจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ ไว้ให้นักเรียน ส่วนตนเองเป็นผู้คอยช่วยเหลือสนับสนุน หมายถึงแนวทาง การจัดการเรียนรู้ข้อใด
- จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามความแตกต่างของผู้เรียน
 - จัดบรรยากาศ และสื่อการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 - ผู้เรียนได้ฝึกการประยุกต์ใช้ความรู้
 - ให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
6. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จำลองเหตุการณ์การเลือกตั้งมาให้นักเรียนเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ข้อใด
- ฝึกกระบวนการคิด
 - ฝึกกระบวนการจัดการ
 - ฝึกการเผชิญสถานการณ์
 - ฝึกการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
7. นิยามของหลักสูตรในข้อใด ที่นิยามความหมายของหลักสูตรได้กว้างที่สุด
- กลุ่มวิชาหรือประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียน
 - โปรแกรมการศึกษาซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการเรียน โปรแกรมกิจกรรม โปรแกรมแนะแนว
 - ประสบการณ์ในการเรียนทั้งหมดที่นักเรียนพึงได้รับจากโรงเรียน
 - สิ่งทีประกอบด้วยแม่บท เอกสารและวัสดุอุปกรณ์การเรียน กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล
8. หลักสูตรประเภทใด ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนมากที่สุด
- หลักสูตรประสบการณ์
 - หลักสูตรสัมพันธ
 - หลักสูตรแกนกลาง
 - หลักสูตรหมวดวิชา
9. ข้อใดคือจุดอ่อนของหลักสูตรบูรณาการ
- ผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาวิชาน้อย
 - การรวมเนื้อหาและประสบการณ์ในระดับมัธยมศึกษาทำได้ยาก
 - เนื้อหาวิชาในหลักสูตรจะซ้ำซ้อนกันมาก
 - หลักสูตรแบบนี้ไม่คำนึงถึงความพร้อมและความต้องการของผู้เรียน

10. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 แตกต่างจากหลักสูตรฉบับอื่น ๆ อย่างไร
- โรงเรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน
 - โรงเรียนต้องพัฒนาหลักสูตรเป็นของตนเอง
 - ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเอง
 - เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
11. ข้อใดหมายถึงมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
- ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน
 - ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น
 - ผลการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่คาดหวังว่าจะเกิดกับนักเรียน
 - ผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
12. หน่วยการเรียนรู้ที่ครูจะต้องจัดทำตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้มาจากองค์ประกอบใด
- มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
 - แผนจัดการเรียนรู้
 - สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
 - คำอธิบายรายวิชา
13. จากคำอธิบายรายวิชา “ศึกษาเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอวัยวะภายนอก” ข้อใดคือชื่อหน่วยการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้
- ศึกษา
 - อวัยวะภายนอก
 - ความรู้
 - ความเข้าใจ
14. ทักษะในข้อใดที่โรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการศึกษาช่วงชั้นที่ 1
- ทักษะกระบวนการคิด
 - ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - ทักษะภาษาต่างประเทศ
 - ทักษะการอ่าน
15. ครูในข้อใดสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ครูสมภพให้งานแก่นักเรียนตามระดับความสามารถ
 - ครูวีระเน้นเนื้อหาความรู้ให้นักเรียน
 - ครูสุดาอธิบายในสิ่งที่รู้ดีที่สุด
 - ครูทองดีให้นักเรียนเลือกว่าวันนี้จะเรียนหรือไม่

16. ครูจะต้องศึกษาความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเพราะเหตุใด
- เพื่อคอยช่วยเหลือและแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน
 - เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี
 - เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง
 - เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ที่สมบูรณ์
17. ถ้าต้องการให้นักเรียนรู้ข้อดี ข้อจำกัด และทราบพัฒนาการของตนเอง ครูควรใช้หลักการข้อใด
- ส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
 - ครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียน
 - ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเอง
 - ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
18. ถ้าต้องการให้นักเรียนได้ตรวจสอบประสิทธิผลของความรู้ที่ได้มา ควรทำอย่างไร
- ส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
 - ครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียน
 - ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเอง
 - ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้
19. จุดประสงค์ของการสอนเปรียบได้กับอะไร
- คู่มือปรุงอาหาร
 - หลุมกอล์ฟ
 - น้ำมันเชื้อเพลิง
 - ปุ๋ยใส่ต้นไม้
20. สถานการณ์แบบใดเหมาะที่จะใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด
- เป็นการเรียนการสอนในช่วงเช้า
 - เนื้อหาที่มีความซับซ้อน
 - ผู้เรียนส่วนใหญ่มีสติปัญญาสูง
 - ผู้เรียนมีจำนวนมาก
21. เหตุการณ์ใดไม่ควรเกิดขึ้นในวิธีสอนแบบสาธิต
- สมชายซักถามครูระหว่างการสาธิต
 - ครูมาลียุคอธิบายระหว่างการสาธิต
 - สุวิทย์ยืนอยู่ข้างหน้าวินัยที่ตัวเล็กกว่า
 - ครูสมชายต้องสาธิตซ้ำอีกหนึ่งเที่ยว
22. ขั้นตอนใดเป็นขั้นตอนสำคัญของวิธีสอนแบบสาธิต
- การเตรียมแบบสังเกต
 - การอธิบายและยกตัวอย่าง
 - การจัดกลุ่มผู้เรียน
 - การอภิปรายและสรุปการเรียนรู้ที่ได้
23. จงเรียงลำดับขั้นตอนวิธีสอนแบบทดลองให้ถูกต้อง
- ผู้สอนให้ความรู้ที่จำเป็นต่อการทดลอง
 - ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายผลการทดลอง และสรุปผลการเรียนรู้
 - ผู้สอน/ผู้เรียนกำหนดปัญหาและสมมติฐานในการทดลอง

30. ข้อใดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ
- ผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์หรืออภิปรายผลการแสดง
 - ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์สมมติ
 - ผู้สอนเลือกผู้แสดงให้ตรงกับบทบาท
 - ผู้เรียนฝึกซ้อมการแสดง
31. ครูคนใดจัดการวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติได้ถูกต้อง
- ครูมานะเน้นให้นักเรียนฝึกซ้อมและแสดงให้ดีที่สุด
 - ครูเสียดูติการแสดงเมื่อเห็นว่าการแสดงเย็นเยือกเกินไป
 - ครูวิจิตราให้นักเรียนจัดเวทีแสดงอย่างสวยงาม
 - ครูไพเราะร่วมแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียน
32. ข้อใดหมายถึงวิธีสอนโดยใช้การอุปนัย (Induction)
- ครูวิเคราะห์สอนโดยยกตัวอย่างแล้วสรุปไปสู่กฎ หลักการหรือทฤษฎี
 - ครูวิชัยสอนจากกฎ หลักการหรือทฤษฎีแล้วยกตัวอย่างประกอบ
 - ครูสมทรงสอนโดยให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้เห็นการปฏิบัติจริงด้วยตาตนเอง
 - ครูอุ้นใจสอนโดยให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริง
33. ตัวอย่างที่จะใช้ในวิธีสอนโดยใช้การอุปนัยต้องมีลักษณะอย่างไร
- ตัวอย่างต้องเป็นการนำกฎหรือหลักการไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย
 - ตัวอย่างต้องหลากหลายและครอบคลุมองค์ประกอบของกฎหรือหลักการนั้น
 - ตัวอย่างต้องเป็นสถานการณ์ที่มีปัญหาขัดแย้งกัน
 - ตัวอย่างต้องท้าทายความคิดและมีประเด็นให้อภิปรายได้อย่างทั่วถึง
34. วิธีสอนที่ให้นักเรียนศึกษาจากเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงและมีประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบ หมายถึงวิธีสอนแบบใด
- วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง
 - วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - วิธีสอนโดยใช้เกม
 - วิธีสอนโดยใช้การสืบสวนสอบสวน
35. ถ้าต้องการให้นักเรียนได้มองเห็นปัญหาในหลายแง่มุม ในวิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง ควรจัดกลุ่มผู้เรียนอย่างไร
- นักเรียนในกลุ่มมีผลการเรียนแตกต่างกัน
 - นักเรียนในกลุ่มมีผลการเรียนเท่า ๆ กัน
 - นักเรียนในกลุ่มมีประสบการณ์เหมือน ๆ กัน
 - นักเรียนในกลุ่มมีประสบการณ์แตกต่างกัน

45. วิธีสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ (co-operative learning) เน้นการจัดกลุ่มนักเรียนในลักษณะใด

- ก. นักเรียนในกลุ่มมีความรู้ ความสามารถเท่าเทียมกัน
- ข. นักเรียนในกลุ่มมีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน
- ค. นักเรียนในกลุ่มเป็นเพศเดียวกัน
- ง. นักเรียนในกลุ่มต้องมีทั้งสองเพศ

46. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในเทคนิคปริศนาความคิด (jigsaw) ของวิธีสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ (co-operative learning) หมายถึงใคร

- ก. วิทยากรที่เชิญมาจากภายนอก
- ข. ครูที่มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ
- ค. นักเรียนห้องอื่นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้
- ง. นักเรียนที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่ม

47. หากเรากล่าวถึง “การเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย”

เรากำลังกล่าวถึงสิ่งใด

- ก. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
- ข. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- ค. การออกแบบสื่อการเรียนการสอน
- ง. การทำหลักสูตรสถานศึกษา

48. “รากของพีชมี 3 ชนิด ได้แก่ รากแก้ว รากฝอย และรากแขนง” เป็นองค์ประกอบใดของแผนการจัดการเรียนรู้

- ก. หัวเรื่อง
- ข. สาระสำคัญ
- ค. จุดประสงค์การเรียนรู้
- ง. สื่อการเรียนการสอน

49. ข้อความต่อไปนี้ “หลังจากฟังนิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูมแล้ว นักเรียนสามารถสรุปข้อคิดจากเรื่องได้ถูกต้อง” เป็นองค์ประกอบใดของแผนการจัดการเรียนรู้

- ก. หัวเรื่อง
- ข. สาระสำคัญ
- ค. จุดประสงค์การเรียนรู้
- ง. กิจกรรมการเรียนการสอน

จากข้อความต่อไปนี้ “เมื่อกำหนดโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการคูณ จำนวน 10 ข้อ นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ ถูกต้องอย่างน้อย 5 ข้อ จึงตอบคำถามข้อที่ 50 - 52

50. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ 1 เส้น คืออะไร

- ก. ข้อความที่เป็นสถานการณ์หรือเงื่อนไข
- ข. ข้อความที่เป็นพฤติกรรมที่คาดหวัง
- ค. ข้อความที่เป็นเกณฑ์
- ง. ข้อความที่เป็นสาระสำคัญ

51. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ 2 เส้น คืออะไร
- ก. ข้อความที่เป็นสถานการณ์หรือเงื่อนไข
ข. ข้อความที่เป็นพฤติกรรมที่คาดหวัง
ค. ข้อความที่เป็นเกณฑ์
ง. ข้อความที่เป็นสาระสำคัญ
52. ข้อความที่เป็นตัวอักษรหนา คืออะไร
- ก. ข้อความที่เป็นสถานการณ์หรือเงื่อนไข
ข. ข้อความที่เป็นพฤติกรรมที่คาดหวัง
ค. ข้อความที่เป็นเกณฑ์
ง. ข้อความที่เป็นสาระสำคัญ
53. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ปลายทาง
- ก. นักเรียนบอกชื่ออวัยวะภายนอกได้
ข. นักเรียนอธิบายหน้าที่ของอวัยวะภายนอกได้
ค. นักเรียนยกตัวอย่างอวัยวะภายนอกได้
ง. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับอวัยวะภายนอก
54. “การใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านและการเขียน”
เป็นองค์ประกอบใดของแผนการจัดการเรียนรู้
- ก. หัวเรื่อง
ข. สาระสำคัญ
ค. จุดประสงค์การเรียนรู้
ง. สื่อการเรียนการสอน
55. ข้อใดแสดงถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดีที่สุด
- ก. ใช้ภาษาสำนวนดี
ข. มีรายละเอียดครบถ้วน
ค. นำไปใช้ได้จริง
ง. แนะนำแนวทางให้ผู้อื่นนำไปใช้ได้
56. ข้อใดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- ก. นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการปรุงอาหาร
ข. นักเรียนมีความรู้เรื่องการอนุรักษ์สัตว์ป่า
ค. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างเกี่ยวกับสัตว์บก
ง. นักเรียนซาบซึ้งในบทประพันธ์ที่อ่าน
57. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ด้านพุทธิพิสัย
- ก. นักเรียนแปลความหมายของโคลงสี่สุภาพได้
ข. นักเรียนเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้อง
ค. นักเรียนเต้นรำได้ถูกจังหวะ
ง. นักเรียนเลือกปฏิบัติตนตามบุคคลที่มีความเสียสละ
58. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ด้านเจตคติ
- ก. นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างของสัตว์บกและสัตว์น้ำได้
ข. นักเรียนปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์อยู่เสมอ
ค. นักเรียนติดตั้งเครื่องมือได้ถูกต้อง
ง. นักเรียนสาธิตการแปร่งฟันได้

59. กิจกรรม "ครูสอบถามนักเรียนในเรื่อง วิธีการดูแลรักษาเครื่องมือการเกษตร"
เป็นองค์ประกอบใดของแผนการจัดการเรียนรู้

ก. การประเมินผล	ข. สาระสำคัญ
ค. จุดประสงค์การเรียนรู้	ง. สื่อการเรียนการสอน

60. แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบได้กับสิ่งใด

ก. เส้นชัยของการวิ่งแข่งขัน	ข. เครื่องซั้ของแม่ค้าขายหมู
ค. พิมพ์เขียวของวิศวกร	ง. พวงมาลัยของรถยนต์

แบบสอบความสามารถด้านการวางแผนการสอน
คะแนนเต็ม 35 คะแนน **เวลา 90 นาที**

ข้อที่ 1. จากคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรสถานศึกษาดังนี้

“ศึกษาวิเคราะห์ อวัยวะในระบบร่างกายของสัตว์และมนุษย์ อวัยวะต่าง ๆ ของสัตว์ที่ เกี่ยวข้องกับ การหายใจและการเคลื่อนที่ อวัยวะในระบบต่าง ๆ ของมนุษย์ การเจริญเติบโตและ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมนุษย์ ผลของสิ่งเสียดต่อการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสืบเสาะหาความรู้ การสืบค้นข้อมูล และ การอภิปราย เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน มีจิตวิทยาศาสตร์ จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม”

ขอให้นิสิตแปลงหลักสูตรไปสู่หน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วยการเรียนรู้ พร้อมทั้งอธิบาย ประกอบในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการ

ข้อที่ 2. จากบริบททางการสอน ดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อย เรื่อง	การใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด	เวลา 1 ชั่วโมง
เนื้อหา - ความหมาย		
- ประโยชน์ของไฟฟ้า		
- หลักการในการใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด		
ผู้เรียน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน จัดห้องเรียนแบบลดความสามารถของนักเรียน ประกอบด้วย หญิง 20 คน ชาย 20 คน		
เวลาเรียน 13.00 -14.00 น.		

ขอให้นิสิตวางแผนการสอนและเขียนแผนจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าว หลังจากนั้นให้นิสิตตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนสอนที่นิสิตออกแบบไว้ในแผนจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์และมีข้อดีอย่างไรบ้าง
2. วิธีการประเมินผลที่นิสิตกำหนดไว้ในแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระอย่างไรบ้าง

แบบสอบถามคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ต้องการให้ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวนิสิตมากที่สุด

ตอนที่ 1 รายละเอียดของผู้ตอบ
ชื่อ -ชื่อสกุล.....

ตอนที่ 2 คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

การตอบแบบสอบถามชุดนี้ ขอให้นิสิตตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความคิดเห็น
ที่นิสิตมีต่อรายการคำถามในแต่ละข้อ คำตอบของนิสิตไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด แต่ละช่องของ
การแสดงความคิดเห็นมีความหมาย ดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถามบ้าง ไม่บ่อยนัก
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม ครั้งต่อครั้ง
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม เกินครึ่ง
เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกับรายการคำถาม

ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ในช่องที่ตรงตามความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

รายการ	ความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้อยู่เสมอตลอดชีวิต					
2. ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้สิ่งใดบ้าง เป็นอย่างดี					
3. ถ้าหากข้าพเจ้าไม่เข้าใจในสิ่งใด ข้าพเจ้าจะปล่อยทิ้งไว้เฉย ๆ					
4. ข้าพเจ้าจะหาทางเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเรียนให้ได้					
5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้					
6. ข้าพเจ้าต้องการเวลาพอสมควรในการเริ่มต้นเรียนเรื่องใหม่ ๆ					
7. ข้าพเจ้าต้องการให้อาจารย์บอกรายละเอียดอย่างชัดเจนว่า ต้องการให้นิสิตทำอะไร ในกิจกรรมการเรียนการสอน					
8. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การคิดว่า เราเป็นใคร อยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไร ควรเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาของทุกคน					
9. ข้าพเจ้าทำงานด้วยตัวเองได้ไม่ดึก					
10. ถ้าหากข้าพเจ้าต้องการข้อมูลบางอย่าง ข้าพเจ้าทราบว่า จะหาข้อมูลนั้นจากแหล่งใด					
11. ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ดีกว่าคนส่วนใหญ่					
12. ข้าพเจ้ามีความคิดดี ๆ แต่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติให้เกิดผลดีได้					
13. ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่า ควรเรียนอะไร และจะเรียนอย่างไร					
14. ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่อการเรียนในสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ แม้จะยากเย็นเพียงใดก็ตาม					

รายการ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
15. ไม่มีใคร นอกจากตัวข้าพเจ้าเองที่จะ รับผิดชอบในสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนอย่างแท้จริง					
16. ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ว่า ข้าพเจ้า เรียนได้ดีหรือไม่					
17. ข้าพเจ้าอยากเพิ่มเวลาเรียนในแต่ละวัน ให้มากขึ้น เพราะมีหลายสิ่งที่ข้าพเจ้า ต้องการเรียนรู้					
18. ถ้าข้าพเจ้าตัดสินใจจะเรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าสามารถหาเวลาเรียนรู้ได้เสมอ ไม่ว่า จะมีภารกิจยุ่งยากเพียงใดก็ตาม					
19. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับ การทำความเข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าอ่าน					
20. ถ้าข้าพเจ้าไม่เรียนก็ไม่ถือว่าเป็น ความคิดของข้าพเจ้า					
21. ข้าพเจ้าทราบดีว่า ข้าพเจ้าจะต้องเรียนรู้ เพิ่มในสิ่งใด และเมื่อไร					
22. ขอให้ข้าพเจ้าทำข้อสอบได้คะแนนสูง ก็พอใจแล้ว ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจ ในเรื่องนั้น ๆ ก็ตาม					
23. ข้าพเจ้าคิดว่าห้องสมุดเป็นสถานที่ ที่น่าเบื่อ					
24. บุคคลที่ข้าพเจ้าชื่นชอบมากที่สุด มักจะ เป็นคนที่เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
25. ข้าพเจ้าสามารถคิดแสวงหา วิธีการ เรียนรู้ได้หลายแบบ สำหรับการเรียนรู้ หัวข้อใหม่					
26. ข้าพเจ้าพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่กำลัง เรียนกับเป้าหมายระยะยาวของข้าพเจ้า					
27. ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ เกือบทุกเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการจะเรียน					

รายการ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
28. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการค้นหา คำตอบของข้อคำถามต่าง ๆ					
29. ข้าพเจ้าไม่ชอบแก้ปัญหาที่มีคำตอบ ถูกต้องมากกว่า 1 คำตอบ					
30. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ อย่างมาก					
31. ข้าพเจ้าจะตั้งใจมากเมื่อการเรียนเสร็จสิ้น					
32. ข้าพเจ้าสนใจต่อการเรียนน้อย เมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ					
33. ข้าพเจ้าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะ พื้นฐานในการเรียน (การฟัง การอ่าน การเขียน การจำ)					
34. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แม้ไม่แน่ใจ ว่าผลจะเป็นอย่างไร					
35. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้คนมาชี้ข้อผิดพลาด ในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ					
36. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการคิด วิธีการ ใหม่ ๆ ในการทำสิ่งต่าง ๆ					
37. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับอนาคต					
38. ข้าพเจ้ามีวิธีการเข้าถึงสิ่งที่ต้องการ เรียนรู้ดีกว่าคนอื่น ๆ					
39. ข้าพเจ้าเห็นว่า ปัญหาเป็นสิ่งท้าทาย มิใช่สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าท้อแท้					
40. ข้าพเจ้าสามารถบังคับตนเองให้กระทำ ในสิ่งที่คิดว่าควรกระทำ					
41. ข้าพเจ้าพอใจในวิธีการสำรวจตรวจสอบ ปัญหาของข้าพเจ้า					
42. ข้าพเจ้าเป็นผู้นำกลุ่มในการเรียนรู้					
43. ข้าพเจ้ามีความสนุกสนานใน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
44. ข้าพเจ้าไม่ชอบสถานการณ์การเรียน ที่ท้าทาย					

รายการ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย น้อยที่สุด	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด
45. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ					
46. ยิ่งข้าพเจ้าเรียนรู้มากขึ้น โลกนี้ยิ่งน่าตื่นเต้นมากขึ้น					
47. การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนาน					
48. เราควรวีธีวิธีการเรียนรู้ ซึ่งเคยใช้ได้ผลดีมาแล้ว มากกว่าจะลองใช้วิธีการใหม่ ๆ					
49. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นเพื่อข้าพเจ้าจะได้เป็นคนที่มีคุณภาพ					
50. ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า ไม่มีใครมารับผิดชอบแทนข้าพเจ้าได้					
51. การเรียนรู้ถึงวิธีการเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
52. ข้าพเจ้าไม่มีวันที่จะแก่เกินไปที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ					
53. การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย					
54. การเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต					
55. ในแต่ละปีข้าพเจ้าเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มากมายด้วยตนเอง					
56. การเรียนไม่ได้ทำให้เกิดผลใด ๆ ในชีวิตข้าพเจ้า					
57. ข้าพเจ้าเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพทั้งในชั้นเรียน และการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
58. ผู้ใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ คือ ผู้นำ					

แบบสังเกตบรรยากาศของกิจกรรมการเรียนการสอนตามสภาพจริง

คำชี้แจง: การใช้แบบสังเกตชุดนี้ ขอให้ผู้สังเกตประเมินให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนให้มากที่สุด ในแต่ละช่องของลักษณะบรรยากาศมีความหมาย ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีลักษณะตรงตามรายการสังเกต
น้อย	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะตรงตามรายการสังเกตบ้าง ไม่บ่อยนัก
ปานกลาง	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะตรงตามรายการสังเกตบ้าง ไม่ตรงบ้าง ครึ่งต่อครึ่ง
มาก	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะตรงตามรายการสังเกต เกินครึ่ง
มากที่สุด	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีลักษณะตรงตามรายการสังเกต

บรรยากาศของกิจกรรมการเรียนการสอนตามสภาพจริง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงตามความเป็นจริง

รายการ	ลักษณะบรรยากาศ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
<p>การสร้างความรู้</p> <p>1. นิสิตได้จัดการกับข้อมูลหรือแนวคิด ในลักษณะที่ใช้ความคิดระดับสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การอธิบาย การสรุปอ้างอิง การสรุป การตีความ</p>					
<p>2. นิสิตได้ข้อสรุปที่เป็นการสร้างความหมายหรือความเข้าใจใหม่ ๆ</p>					
<p>3. นิสิตได้จัดกระทำ ตีความหรือวิเคราะห์ความรู้เพื่อแก้ปัญหาที่ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้โดยตรง</p>					
<p>4. นิสิตได้นำเสนอผลการศึกษา ค้นคว้าในลักษณะที่สร้างสรรค์</p>					
<p>การสืบสอบทางวิชาการ</p> <p>5. นิสิตได้ใช้กระบวนการสืบสอบทางวิชาการในการศึกษาหาความรู้</p>					
<p>6. นิสิตใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นฐานในการศึกษาหาความรู้และการแสดงผลงาน</p>					
<p>7. นิสิตได้แสดงให้เห็นถึงการเกิดความรู้ที่ลึกซึ้งในกิจกรรมการเรียนการสอน</p>					
<p>การให้คุณค่านอกเหนือห้องเรียน</p> <p>8. นิสิตมีเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในสภาพจริงได้</p>					
<p>9. นิสิตสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้กับประสบการณ์ในสภาพจริงได้</p>					
<p>10. นิสิตได้มีโอกาสในการพิจารณาหาแนวทางในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>					

รายการ	ลักษณะบรรยากาศ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การสนทนาที่มีเนื้อหาสาระ					
11. การอภิปรายในห้องเรียนเกี่ยวข้องกับแนวคิดสำคัญของเนื้อหา					
12. การอภิปรายมีตัวบ่งชี้ถึงความคิดระดับสูง เช่น การแยกแยะ การนำแนวคิดไปใช้ การสรุปอ้างอิง และการตั้งคำถาม เป็นต้น					
13. นิสิตได้แลกเปลี่ยนความคิดหรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
14. นิสิตได้ตั้งคำถามและตอบสนองต่อคำถามหรือคำแนะนำต่อผู้อภิปรายโดยตรง					
15. นิสิตได้มีส่วนร่วมในการอภิปราย					
การสนับสนุนทางสังคมเพื่อความสำเร็จของนิสิต					
16. อาจารย์ตั้งเป้าหมายว่า นิสิตสามารถทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ					
17. อาจารย์ยอมรับความอยากรู้อยากเห็นของนิสิต					
18. อาจารย์กระตุ้นให้นิสิตเกิดความอยากรู้อยากลอง					
19. อาจารย์กระตุ้นให้นิสิตใช้ความพยายามในการทำงานอย่างเต็มที่					
20. ภายในห้องเรียนมีบรรยากาศของการยอมรับซึ่งกันและกัน					

ลงชื่อ

(

ผู้สังเกต

)

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องคำตอบที่ต้องการให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิตมากที่สุด

ตอนที่ 1 รายละเอียดของผู้ตอบ

ชื่อ-ชื่อสกุล.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

การตอบแบบสอบถามชุดนี้ ขอให้นิสิตตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความคิดเห็นที่มีต่อรายการคำถามในแต่ละข้อ คำตอบของนิสิตไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด แต่ละช่องของการแสดงความคิดเห็นมีความหมาย ดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่เคยมีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถามบ้าง ไม่บ่อยนัก
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม ครั้งต่อครั้ง
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับรายการคำถาม เกินครึ่ง
เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกับรายการคำถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนตามสภาพจริง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงตามความจริง

รายการ	ความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มากที่สุด
ขั้นตอนการเรียนการสอน					
1. ขั้นตอนการเรียนการสอนมีความเป็นลำดับ และต่อเนื่อง					
2. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตเกิด ความเข้าใจ ในเนื้อหา สาระอย่างชัดเจน					
3. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตได้มีโอกาสใช้ กระบวนการต่าง ๆ ในการศึกษาหาความรู้					
4. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ในสถานการณ์จริงได้ดี					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตได้ศึกษา ความรู้ จากแหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย					
6. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตได้ศึกษา สภาพ ที่เป็นจริงของงานด้านหลักสูตรและการสอน					
7. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตเกิดความ ตระหนักต่อความสำคัญของงานด้านหลักสูตร และการสอน					
8. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตสามารถวางแผนการสอนได้					
9. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตมีโอกาสในการ ทำงานร่วมกับนิสิตคนอื่น ๆ					
10. กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นิสิตเกิดเจตคติที่ดี ต่อวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป					

รายการ	ความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มากที่สุด
การประเมินผล					
11. การประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลาย					
12. การประเมินผลทำให้นิสิตได้แสดงความรู้ ความสามารถที่แท้จริง					
13. งานที่ใช้ในการประเมินผลเป็นงานที่มีความ สอดคล้องกับสภาพจริงในโรงเรียน					
14. งานที่ใช้ในการประเมินผลเป็นงานที่นิสิตต้อง ประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน					
15. การประเมินผลทำให้นิสิตพัฒนาความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น					

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

1. ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอนทั่วไป
2. ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบความสามารถด้านการวางแผนการสอน
3. ตารางแสดงคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน ก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
4. ตารางแสดงคะแนนของความสามารถด้านการวางแผนการสอน ก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
5. ตารางแสดงคะแนนของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
6. ตารางแสดงคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน หลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
7. ตารางแสดงคะแนนของความสามารถด้านการวางแผนการสอน หลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม
8. ตารางแสดงคะแนนของคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

ตารางที่ 15 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบผลสัมฤทธิ์เรื่อง
หลักสูตรและการสอน ของนิสิตศึกษาศาสตร์ จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1	.58	.35	21	.60	.40	41	.55	.40
2	.63	.55	22	.68	.45	42	.53	.25
3	.45	.50	23	.65	.40	43	.60	.30
4	.60	.40	24	.48	.35	44	.45	.30
5	.55	.70	25	.60	.40	45	.53	.35
6	.60	.60	26	.48	.55	46	.60	.30
7	.63	.25	27	.78	.35	47	.58	.35
8	.50	.60	28	.65	.60	48	.58	.35
9	.76	.35	29	.53	.35	49	.53	.35
10	.48	.25	30	.48	.25	50	.33	.25
11	.50	.30	31	.50	.30	51	.38	.25
12	.53	.25	32	.73	.25	52	.58	.25
13	.53	.25	33	.68	.25	53	.60	.50
14	.63	.35	34	.60	.30	54	.75	.30
15	.76	.35	35	.45	.50	55	.43	.55
16	.48	.25	36	.55	.30	56	.70	.30
17	.63	.45	37	.60	.30	57	.68	.45
18	.55	.30	38	.65	.30	58	.68	.25
19	.58	.45	39	.50	.40	59	.68	.25
20	.60	.30	40	.78	.35	60	.68	.35

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการวางแผนการสอน ของนิสิตศึกษาศาสตร์ จำนวน 2 ข้อ

ข้อที่	P	R
1	.59	.67
2	.47	.30

ตารางที่ 17 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน ก่อนการเรียนของ
กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	9	16	15	10	18	15	11	11	9
2	13	10	14	16	19	14	13	8	14
3	19	13	13	8	20	9	8	10	17
4	14	9	9	15	21	13	14	14	8
5	8	11	10	17	22	18	16	10	17
6	15	10	17	14	23	17	7	13	12
7	12	6	10	7	24	14	14	15	16
8	10	14	21	9	25	8	12	9	18
9	18	18	13	18	26	16	10	10	10
10	11	14	15	15	27	20	8	8	14
11	17	13	10	9	28	11	13	12	15
12	13	15	9	13	29	9	11	10	10
13	14	7	8	7	30	10	10	14	13
14	18	11	14	10	31	11	-	9	16
15	11	8	10	16	32	14	-	6	7
16	13	16	8	14	33	-	-	-	9
17	10	17	9	13					

ตารางที่ 18 คะแนนความสามารถด้านการวางแผนการสอน ก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	0	0	0	0	18	0	0	0	0
2	0	2	0	0	19	0	0	0	0
3	0	0	2	0	20	0	0	0	0
4	0	1	0	0	21	0	0	1	1
5	0	0	0	0	22	0	0	0	0
6	2	0	0	0	23	0	0	0	0
7	0	0	0	0	24	0	0	0	0
8	0	0	0	0	25	0	0	0	0
9	1	0	0	0	26	0	0	0	0
10	0	0	0	1	27	0	0	0	0
11	0	0	0	0	28	0	0	0	1
12	0	1	0	0	29	0	0	0	0
13	0	1	1	0	30	0	0	0	0
14	0	0	0	0	31	0	-	0	0
15	0	0	0	0	32	0	-	0	0
16	1	0	0	0	33	-	-	-	1
17	0	0	0	0					

ตารางที่ 19 คะแนนคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	216	195	194	179	18	184	197	174	196
2	218	186	206	188	19	213	189	210	203
3	209	185	232	196	20	172	185	205	197
4	194	179	176	235	21	218	204	176	181
5	203	188	226	226	22	228	185	195	194
6	183	176	220	194	23	214	227	179	209
7	176	203	210	173	24	206	199	198	218
8	210	201	188	184	25	176	178	193	189
9	182	182	178	221	26	204	187	172	201
10	202	197	212	204	27	218	183	169	198
11	211	194	189	176	28	179	182	175	190
12	187	206	172	215	29	192	185	208	206
13	182	213	195	234	30	173	236	187	197
14	215	209	230	188	31	205	-	226	183
15	187	218	180	176	32	214	-	207	220
16	206	178	176	180	33	-	-	-	174
17	202	214	218	189					

ตารางที่ 20 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักสูตรและการสอน หลังการเรียนของ
กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	40	42	34	31	18	34	42	39	42
2	44	40	43	35	19	44	42	48	38
3	43	37	49	32	20	36	44	43	40
4	35	45	47	41	21	48	41	45	32
5	37	44	47	39	22	49	36	44	37
6	34	34	46	40	23	44	48	47	46
7	39	42	49	32	24	45	31	49	33
8	47	49	45	36	25	27	45	48	41
9	36	39	35	42	26	44	32	51	34
10	49	39	45	38	27	49	30	34	40
11	43	45	48	34	28	39	44	30	35
12	41	42	34	40	29	39	45	44	38
13	39	48	46	46	30	31	48	40	37
14	46	43	50	41	31	42	-	50	34
15	40	48	43	37	32	47	-	37	36
16	45	35	45	32	33	-	-	-	31
17	42	45	48	42					

ตารางที่ 21 คะแนนความสามารถด้านการวางแผนการสอน หลังการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	20	32	22	16	18	22	29	27	25
2	24	24	27	19	19	23	21	27	18
3	26	28	29	24	20	24	29	29	22
4	26	26	26	25	21	30	28	26	14
5	17	24	30	22	22	30	24	26	13
6	19	24	26	22	23	27	28	28	26
7	18	29	28	18	24	26	26	31	15
8	28	25	25	16	25	25	26	27	22
9	20	25	22	26	26	29	27	31	18
10	23	27	27	20	27	28	25	22	22
11	25	23	28	14	28	26	25	24	16
12	25	26	24	18	29	27	27	27	20
13	21	25	26	27	30	16	26	29	18
14	26	26	29	18	31	19	-	30	16
15	23	26	26	20	32	29	-	25	15
16	27	26	27	14	33	-	-	-	13
17	28	27	31	26					

ตารางที่ 22 คะแนนคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม

คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄	คนที่	G ₁	G ₂	G ₃	G ₄
1	248	251	230	185	18	226	243	240	207
2	253	244	245	210	19	254	254	264	212
3	244	236	261	203	20	243	249	230	217
4	235	242	228	239	21	257	255	248	175
5	228	263	256	231	22	269	238	236	216
6	230	229	250	204	23	232	265	257	218
7	227	234	268	182	24	243	226	268	210
8	264	268	262	184	25	223	218	262	191
9	241	231	231	224	26	238	223	257	206
10	259	230	258	186	27	258	216	235	210
11	247	246	259	182	28	231	245	201	201
12	246	250	229	226	29	225	258	255	207
13	237	250	246	237	30	214	264	247	203
14	255	259	254	196	31	239	-	257	185
15	242	273	243	180	32	260	-	234	227
16	256	239	255	175	33	-	-	-	172
17	240	264	260	202					

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นายวิวัฒน์	ชื่อสกุล	ชัตติยะมาน
เกิดวันที่	27 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2509		
สถานที่เกิด	32/1 ตำบลทับเที่ยง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง		
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	657/36 ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา		
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 6 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา		
ประวัติการศึกษา			
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร		
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสารวิทยา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร		
พ.ศ. 2530	ก.ศ.บ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม		
พ.ศ. 2536	กศ.ม. (การประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี		